

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 4/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 03.09.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 03.09.2007. године

СА ПОЧЕТКОМ У 09,40 сати

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни:

- заменик тужиоца за ратне злочине **Кнежевић,**

- пуномоћници оштећених адвокати **Даниловић, Томић, Баровић и Тодоровић, те Наташа Кандић.**

- те браниоци оптужених адвокати: **Заклан, Перковић, Јеврић, Славиша Продановић, Вукотић, Перески, Калањ, Станић, Штрбац, Дозет, Јелушић, Бојков и Душан Машић.**

-а одсутни су браниоци адвокати: **Вујин, Пилиповић и Мијатовић, Травица, Мамула, Батрићевић и Рајић.**

Приступи бранилац опт. Милојевића - адв. Ковачевић.

Надаље, одсутни су **Ђурђевић, те Илија Радуловић, Слободан Сташевић** као браниоци опт. Мугоша Горана, али ће овог оптуженог уз његову сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша, сагласан?

Уз његову сагласност на данашњем главном претресу бранити бранилац адв. **Калањ.**

Одсутан је и бранилац опт. **Шошића, адв. Бељански.**

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Ја ћу га мењати уз Вашу сагласност.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шошићу, сагласан?

**Опт. Шошић је сагласан да га на данашњем главном претресу
уместо одсутног браниоца брани бранилац адв. Перески.**

Одсутни су и браниоци адв. Апро, Левајац и Перовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ту сви оптужени?

Судска стража каже јесу, јел тако? Ту су Мугоша, Љубоја и Катић.

Сви оптужени су такође присутни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо за данас планирали да наставимо доказни поступак саслушањем сведока Васиљевића. Само да вас питам да ли имате програм рада за ову седмицу, јел тако имате? Претпостављам. Сутра су она три сведока, па онда прекосутра Ранка Крунић-Протић, вештаци и потом сведок сарадник четвртак, петак.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја и колега Даниловић, оштећени уопште, нисмо добили овај налаз вештака за сведока «број 1», а сутра је то, не знам зашто увек смо добијали те све папире. А сутра имамо тог вештака, па то би ми требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ако може данас да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, потрудићемо се данас у току дана да ископирамо да добијете.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ НАСТАВИ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

САСЛУШАЊЕМ СВЕДОКА

Сведок ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР

Са подацима као у судском спису, упозорен, опоменут, уз подсећање председника већа на заклетву за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан господине Васиљевићу.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је Предраг, по занимању пензионер, Београд, Раданска број 31, рођен `38. године у Краљеву, уреду су ти лични подаци?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Добро, реон Краљева, али подаци су тачни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, Витковац, општина Краљево?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Господине Васиљевићу, поново смо у ситуацији да Вас саслушавамо као сведока, Ви сте сведочили у овој истој судници, то је било 26. јануара и 27. јануара 2005. године, ја сам и сада у обавези да Вас упозорим да сте дужни казивати истину, да се за давање лажног исказа кривично одговара, да нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, да сте у том смислу тада том приликом 26. јануара 2005. године положили и заклетву за сведока, па Вас само на ту заклетву опомињем. Све чега се сећате, све што Вас будемо питали, а Ви се сећате дужни сте нам најверније пренети, дакле у том смислу ништа не бисте смели да прећутите.

Господине Васиљевићу, дакле, кажем саслушавани сте у више наврата у овом предмету, било је то и пред Војним судом, било је то и у поступку истраге, у поступку истраге у овом предмету 06. новембра 2003. године, дакле и на овом главном претресу пред овим истим већем и истим странкама 26. и 27. јануара 2005. године, па Вас питам да ли остајете при тим Вашим казивањима?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте томе имали што да додате, да допуните то каким чињеницама, подацима и тако даље?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам пошто ми понављамо поступак и у ситуацији смо дакле да све доказе на овај или онај начин поновимо, на захтев странака смо у ситуацији да Вас и непосредно саслушавамо поново у судници, а не да то Ваше сведочење у доказни поступак уведемо на неки други начин, па због свега тога кажем ја бих Вас замолио да само укратко кажете каква су Ваша и откуд Вам сазнања везано за предмет овог кривичног поступка, дакле везано за кривично правни догађај на пољопривредном добру Овчара у

Вуковару. Ви сте тада били начелник Управе безбедности Савезног секретеријата јел тако, народне одбране?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само укратко, не морате дакле, оно детаљно јер сте рекли да остајете при свему ономе што сте нам рекли, али дакле кажем само укратко.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Као што сам говорио у претходном исказу ја сам 15., пензионисан сам 08. маја `92. године у једној групи од 70 генерала који су били пензионисани. 15. јула `92. године ја сам притворен био у Војном суду због оне афере која се звала «Опера» и мислим у јавности је позната као афера «Опера» где је било још 6 официра безбедности притворено. И тада је била вођена једна и медијска и друга кампања и између осталог и око новца и из Вуковара да сам ја присвојио тај новац, па није сигурно да ли је 3 или 5 милиона да ли марака, да ли долара. Када сам изашао из притвора, пошто ја сам знао шта се догађало са тим новцем и шта сам наредио и каква је процедура била око тога ја сам наставио да чујем некога од људи који могу да ми кажу шта се у крајњем догодило са тим новцем, то је био значи човек у којег сам имао поверење, то је био капетан Зјајо Мурис, који је био у протитерористичкој јединици у Гардијској бригади. Са њим сам се нашао у јануару `93. године и када сам га питао шта се догађало око тог новца, колико је тога било, он ми је рекао да он није био на лицу места где су ти сефови обијани јер је био послат на други задатак, јер је био послат са четири «пуха» својих потчињених у Овчару.

Пошто сам ја први пут чуо за Овчару, а питао сам шта је то, и он каже Ви друже генерале тај део не знате, када се све то заврши ја ћу Вам испричати. Дакле ја сам први пут чуо да се нешто догађало на Овчари у јануару `93. године. Када ми је пресуда ослобађајућа за ова дела за која сам ја био сумњичен, постала правноснажна, то је 06. август `93. године ја сам се нашао поново са Зјајом Мурисом који се већ био демобилисао, он је био демобилисан и радио је ту у некој фирми за обезбеђење овде у Београду и тада ми је он испричао да су, да је упућен од тада мајора Љубише Вукашиновића који је био референт у одсеку безбедности, референт за војну полицију, да је упућен на Овчару где су били доведени заробљеници из болнице у Вуковару, по Зјајином казивању то је било 186 лица, да се тамо догађају проблеми јер су дошли територијалци из Вуковара и да је он требао да дође на Овчару да види шта се догађа и да среди и рашчисти ту ситуацију. По његовом казивању кад је он дошао негде око 20-21 сат негде у реон Овчаре, он је чуо пуцње неке и он је позвао радио везом Вукашиновића да каже да се тамо пуца, а онда је њему речено да се врати назад да они више нису проблем војске. То је један део који је испричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би се по том његовом казивању дало закључити да он на саму Овчару, дакле тамо на то место дешавања није стигао?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, није стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него у току прилажења?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам рекао да је био у реону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реону ширем?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Када је долазио чуо је пуцњеве и онда је питао, он је рекао тамо се и пуца и онда они су рекли врати се назад то више није тај проблем. Значи то је део који је испричао, онда касније је он рекао да је извршено затрпавање са дозером, да су они ту затрпани, и завршило се на томе јер је и он касније, значи непосредно иза тога отишао негде у иностранство. Ја не знам где је отишао, није ми се јављао када је кренуо, али сам чуо од других да је отишао ван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је помињао каква имена том приликом?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Он имена није спомињао, значи он је само говорио уопштено око територијалаца, али говорио је око људи који су по његовом сазнању учествовали, то је био, значи он је знао говорио је о неком «Тополи» за којег касније кад сам ја дао податке Управи безбедности, установљено колико се сећам зове Павловић, да ли је Синиша или нешто слично, да је родом са подручја Смедерева, да тада када је провера вршена он је био негде живео негде на подручју Новог Сада, за којег ми је Зјајо рекао да је он био висок растом, крупан, носио је неки шињел раскопчан, да је био крвав, да је смрдео на крв и тако даље. И да је један о његових пратилаца био опет неки човек под псеудонимом «Кинез» који је био нижи растом од њега, значи то су ти Зјајини подаци.

То је `93. година, тад је још начелник Управе безбедности био генерал Недељко Бошковић са којим ја нисам комуницирао јер је он био доведен ради моје смене и тек негде у `94. години кад је пензионисан Бошковић и дошла нова гарнитура у Управи безбедности ја сам ове податке које сам имао изнео надлежнима у Управи безбедности. То су били ти почетни подаци. Иза овога ја сам сам наставио да дођем до неких сазнања шта се то догађало и ко је у томе учествовао, па сам онда `95. године био у недељнику «Време», и био сам у контакту са између осталог са новинаром Дуловићем, ја мислим да је то била јесен `95. године и тако причали, изнео сам му та нека своја сазнања око Овчаре која сам имао од Зјаје и питао га шта он зна, онда он каже да је био тада дописник у Вуковару, он има своју радну бележницу у којој је бележио поједине догађаје, неку врсту дневника је водио у неким прибелешкама на терену и онда ми је показао ту радну бележницу, условно речено радну бележницу, то је један, једна црна свеска мањег формата, значи није уобичајене величине као свеска нормалног формата него нешто мањег формата у којој је он имао убележене неке датуме, догађаје и тако даље и тада ми је прочитао делове. Значи прво ми је испричао да је он био у кући када је тај критични догађај се одвијао у кући Вујановић Станка, колико се сећам то је улица Нова бр.58, значи био је код њега, да ли је био смештен неки дан или ту навратио, значи не знам у којим околностима је био и да су долазили територијалци ту са којима је он контактирао и споменуо је некога «Ђетића» под псеудонимом за којег он има забележено да се зове Андрић не могу да се сетим сада имена, који је причао ноћас смо их убијали, клали и они моле немој, а ми смо их поскидали и онда му је рекао «еј новинар ти си добар човек», па му је хтео да извади неко прстење и да му да, он му је рекао «не, ја

имам алергију на злато, то не носим». Онда је чуо од Вујановића да ће бити проблема због тога што су четници неки који су то у томе учествовали причају јавно, о томе и да могу да буду проблеми, зато што `ајде да употребим израз брбљају око тога шта се догађало.

Он има забележено и да је пре тога био војвода Шешел који је долазио у Вуковар, то је на можда неких 5-6 дана пре него што се ово догађало да га је тада пратио у његовој близини је био капетан Радић, нисам сигуран за Шљиванчанина и да је Шешел тада ракао да сада ето Вуковар треба да падне, а када буде Вуковар пао не сме се дозволити да и један усташа изађе жив из њега. Значи то је један сегмент о којем је он говорио и ја сам му рекао «Јоцо да ја имам те податке које ти износиш и тако забележене ти би онда тражио самном да обавиш интервју па би то објавио у новинама, зашто ти тај део сада не напишеш», он се мало замислио и рекао «у праву си ја ћу написати» и он је написао један чланак који је објављен у «Времену» негде у новембру колико се сећам `95. године, али ту није употребљавао конкретна ова имена која је он имао забележена у тој бележници него је касније, ја мислим у неком хрватском исто недељнику говорио о Вуковару и тада је употребио имена ко је био командант Територијалне одбране Вуковара и ту је споменуо Вујановић Станка и Вујовић Миодрага.

Те `95. године, али треба све то да причам даље, ако је потребно, јер ја. ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете само укратко, дакле питао сам Вас то, откад датирају Ваша сазнања везана за то јер Ви сте у то време тих дешавања, па ето све до јуна месеца наредне године начелник Управе за безбедност, десио се тамо на подручју зоне одговорности једне јединице тадашње Југословенске народне армије неки догађај, тежак кривично правни догађај и кажем дакле то Вас питам, откуд Ваша та сазнања и сад ето само укратко?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Следећи човек са којим сам контактирао, то је био капетан прве класе тада Борисављевић Сретко, ја мислим да се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срећко?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Који је био у касарни у Вуковару и онда ми је он испричао да су они имали заробљене неке од припадника Збора народне гарде и имали су тај притвор који је био измештен у касарну, затим да је ту било доведено негде ја мислим 19. јануар када је била седница Владе или 21. јануар, не могу да будем прецизан у том датуму, мислим да је то био 19. или 20. јануар када је држана седница Владе, прва седница Владе, конститутивна седница Владе Славоније, Барање и Срема, и да је долазио Аркан са Гораном Хацићем и Аркан када је видео заробљена лица он је тражио да му се предају на надлежност, међутим Сретко то није, Борисављевић није то прихватио и рекао да их не да, а он је рекао а даћеш капетане, даћеш и тако, онда су они та лица, та, то је негде око 200 лица одмах из касарне изместили и послали на Овчару јер је Овчара била колико ми је он објаснио један пролазни пункт преко којег су пролазили заробљеници где је вршена прва безбедносна обрада или они који су били са оружјем ту су

разоружавани и предавано је оружје и одатле су упућивани у сабирни центар у Сремској Митровици и тих око 200 лица је послато у Сремску Митровицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По том његовом казивању кад би то било да су они измештени из касарне на Овчару?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То је дан када је одржана та прва конститутивна седница Владе којом је председавао Горан Хаџић, на којој је био и Аркан који је пратио Горана Хаџића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је причао ко је те људе обезбеђивао на Овчари и колико су се они ту задржали?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Они су значи прешли преко Овчаре јер су са Овчаре послати у Митровицу, значи да не буде забуде јер и ја сам тај део рашчишћавао пошто је Зјајо говорио о 186, па се касније у штампи појављивало откуд знам 200 и нешто лица која су ликвидирана на Овчари, да то нису та лица, не значи то су лица која су пре тога била заробљавана, била у војном притвору у касарни, али пошто је Аркан претио да ће он њих преузети, даћеш, даћеш капетане, онда су донели одлуку да се та лица из касарне преко Овчаре јер је Овчара била један сабирни пункт одакле су људи ишли у сабирни центар у Сремској Митровици и ти су људи су отишли у Митровицу, значи то ништа није спорно. То није ова група из болнице.

Негде у децембру, ја мислим да је то негде 10. децембар '91. године, Горан Хаџић је тражио контакт самном, да треба да дођем у Сремску Митровицу да ће он доћи са тужиоцем њиховим и председником суда, знам да се један презивао Суша, а другом име не знам, и он је имао тако значи био је доста груб у том разговору самном, негде на релацији оптуживања да ја пуштам ратне заробљенике, односно не ратне заробљенике него ратне злочинце, да то не може тако и да је он дошао да преузме све те заробљена лица која су била тада у Сремској Митровици јер они имају своје правосуђе и они су надлежни за провођење кривичног поступка против њих, ја нормално то нисам прихватио јер знам да генерал Кадијевић и Савезни секретеријат то апсолутно не би прихватили, рекао сам да он ако има неких података око злочина који су чињени према Србима да то достави редовним путем и да ћемо ми то настојати да документујемо. Ја нисам хтео да останем ту ни на ручку који је он направио био, ту су остале неке старешине моје које су биле органи безбедности у том сабирном центру и касније сам сазнао, то је ја бих рекао пар година случајно сам наишао на чланак у Вечерњим новостима, ја мислим да је наслов «Хаџић оптужује Васиљевића» где он је овим мојим официрима рекао да ће због тога што ја нисам предао те заробљенике њима у надлежност, каже остаћете без генерала. Ево то је тај инсерт око Горана Хаџића и покушаја да дође до заробљених лица.

1998. године у јануару месецу ја сам био у Крагујевцу по неком приватном послу и тада сам контактирао са пензионисаним официром безбедности који је био начелник безбедности у Крагујевачком корпусу, он је становао негде у непосредној близини где и мој брат који је био официр, и он је ту био, и он ми је рекао да кад сам ја питао јел сам сазнао да је и нека крагујевачка јединица била, ја нисам сигуран да ли је то бригада нека, знам

сећам се да је то био неки потпуковник Војновић, ако се не варам командант, значи питао сам ко је био од официра безбедности или од полиције из Крагујевца у Вуковару или на Овчари и онда ми је он рекао да је то резервни официр војне полиције по чину био је капетан Везмаревић, иначе био је тада '98. године службеник колико се сећам банке или Службеног друштвеног књиговодства у Крагујевцу и рекао је да ме може спојити са њиме и позвао је Везмаревића и рекао да један човек хоће да га види и нормално он је мене познавао због функције коју сам имао, ја сам се са њим упознао и он је, почео сам причу око тога ја се стално оптужујем за неки новац из Вуковара, па шта ти знаш о томе, он каже не ја не знам ништа ја сам био на Овчари и тако смо почели причу око те Овчаре.

Он је значи потврдио онај део који је мени Борисављевић говорио да је око 200 лица прошло било преко Овчаре и да их је он спровео у сабирни центар у Сремској Митровици и да је он тог дана када је та група из болнице била доведена, значи није био те критичне ноћи јер је он био у Негославцима, па из Негославаца је ишао у Сремску Митровицу, али је замолио капетана он га зове «Јоца артирелац», то је његов неки колега исто из Крагујевца, који је био ту са својом јединицом да припази на те његове полицајце ту који су били и на заробљена лица која буду долазила ту на Овчару. Јер опет кажем по томе ја сам извукао закључак да је Овчара била место, транзитно место преко којег су пролазили да је вршена нека прва безбедносна обрада и селекција лица и када се вратио он из Сремске Митровице, онда му је тај Јоца испричао шта се догађало, да је доведена група била из болнице, да су њих, да су на Овчару дошли територијалци, да је један имао, био је карактеристичан по томе што је носио велики црни шешир и да су они малтретирали та заробљена лица и да војска нија могла ту ништа да учини и полиција и да су их они одводили на стрељање и да он наводно има и списак тих лица јер кад их је примио, он је имао списак, сачињен је списак ко је дошао на Овчару.

Ја сам назвао тада био тадашњен начелника Управе безбедности да га упознам да сам ступио у контакт са тим Везмаревићем и да га консултујем да ли би било добро да контактирам и са тим капетаном Јоцом јер је хтео Везмаревић да га позове, међутим, мени је речено да не треба то да радим, тако да на томе је завршена та прича моја са Везмаревићем. Ја сам видео да је њему доста непријатно било кад је о томе причао јер он није очекивао да ће та тема уопште да буде покренута. У октобру негде, може да буде и новембар да будем баналан, када се купује купус, сад сам био на Кванташкој пијаци у Београду и на пијаци сам обилазећи колима где ћу да станем угледао човека за којег по изгледу иако је имао промењен изглед, имао је дугу косу, учинило ми се да је то генерал Мркшић и пришао сам њему, зауставио кола и сад пошто је он одмах реаговао кад је мене видео значи није било сумње да је Мркшић, ту смо се поздравили и ја сам имао значи стално сам размишљао, хтео сам три питања да му поставим, прво питање је било шта се то догодило на Овчари, друго питање је зашто није обавештен по вертикали горе кабинет генерала Кадијевића или генерал Кадијевић који је њему био надређен и на треће

питање да ли је он некога консултовао око те одлуке да преда заробљена лица из болнице у надлежност органа ове области, у крајњој линији Горана Хаџића.

На ово прво питање шта се догађало, тамо он је рекао они су их побили каже Ацо деце ми моје ја да сам знао шта ће да им учине никада их не би предао. Дакле, ни он није знао шта ће се са њима догодити, то је један део који је ракао, када сам га питао зашто нисте то пријављивали, каже када смо видели шта су им учинили, онда смо се заклели да ћемо о томе ћутати и то треће питање које је мене интересовало да ли је он некога консултовао од надређених, а ја знам ко му је био први претпостављени, нисам стигао да га питам због тога што су моја кола закрчила пут и људи су свирали и ја сам морао да се померим и више после тога га више нисам виђао.

1997. године исто тако ја мислим да је ту негде јесен, ја сам тражио од генерала Димитријевића, начелника службе тада безбедности у Војсци Југославије да контактирам са Шљиванчанином, он је тада био пуковник, због тога што кад сам ја био у притвору он је давао неке изјаве, не могу да се сетим више које, то је било и Вечерње новости и други неки, друге новине, и да рашчистим шта је урађено око тог новца из вуковарске регије, због тога што сам ја стално био спомињан негде у медијима и тако да сам ја тај новац присвојио. И онда је он мени независно око тога, око тога новца, он је одмах хтео да оде, ево друже генерале имам у каси донећу признанице по којима је тај новац предат служби, комисијски Служби друштвеног књиговодства Србије, ја сам рекао не треба, мени те признанице не требају ја хоћу да знам да ли је урађено по процедури како Вам је било наређено.

Онда сам га питао шта је било то на Овчари и онда је он рекао да ни он није знао наводно, један период шта се тамо догађало, а описао је тај дан када је војска била око болнице и обезбеђивала прилазе болници да су та лица они хтели да спроведу у касарну, због тога што је било сумњи и података да су се многи од припадника Збора народне гарде пресвлачили у болничка одела или у одела особља болнице и да је он имао проблема већ тада када су их изводили из болнице према касарни, да му је наводно неко од тих територијалаца држао са пушком упереном у леђа, јер су хтели већ ту да се обрачунавају са њима или да их преузму. Дакле, кад су пребачени били у касарну да је онда он тражио од Весне Босанац да идентификује лица која су болничко особље и које она познаје да су заиста били у болници, ту је по његовој причи селектирала она 19 лица и тих 19 лице су ослободили, одмах су их пустили, е онда када су они пуштени по његовој причи је онда су тада територијалци из Вуковара упали у касарну и опет је било ви њих пуштате и тако даље и да би их склонили из те гужве јер су ту хтели да се обрачунавају са њима у касарни, они су их пребацили на Овчару, значи то је та прича коју је мени испричао Шљиванчанин '97. године, ту има 2 сведока, то је био практично нека врста службеног разговора јер сам ја тражио службено одобрење да могу са њим да контактирам јер ја сам био пензионер.

То је овако што сам ја могао у неким најкраћим цртама да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Богдан Вујић?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Знам, Богдан Вујић је био пуковник у Служби безбедности, он је пензионисан, ја не знам тачно које године, али у време сукоба у Хрватској он је био пензионер. Њега познајем, а њега сам срео и још једну неколицину војних пензионера када сам дошао био у Сремску Митровицу, у обилазак тима органа безбедности који су оперативно радили били у сабирном центру и ту је био Богдан Вујић и још је било пензионера, војних пензионера, пуковника и мене је то изненадило да су они у том тиму због тога што ја сам тада имао практично да не кажем један број вишка органа безбедности јер су се повукли органи безбедности са војском из Словеније и било их је нераспоређених, које ја нисам могао да распоредим на неку дужност јер није било упражњених положаја и онда ми је било чудно да су ангажовани војни пензионери, а не овај условно речено вишак органа безбедности које имам и онда сам наредио да они буду враћени одакле су и дошли, значи кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је могао да их ангажује и распореди, а да Ви то не знате?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Сазнао сам касније, јер је мене то интересовало и у Управи безбедности значи са генералом Димитријевићем када сам разговарао и тако даље, ангажовао их је, значи треба да се зна да је мени првопотчињени у првој војној области по линији безбедности био генерал Миле Бабић, он је имао јурисдикцију за територију за зону одговорности Прве војне области, он је са Богданом Вујићем био познаник, мислим да су и по годинама негде приближно, радили су некад заједно на пословима у Управи безбедности и колико знам значи ту је био у питању овај генерал Бабић и пуковник Радојевић који је био начелник контраобавештајног техничког центра у Управи безбедности, то је једна организацијска јединица која је потчињена управи безбедности и преко тог радојевића и генерала Бабића они су један део пензионера ангажовали, колико ја знам они су били ангажовани у сабирном центру у Негославцима и у Бегејцима и онда када су та два центра расформирана и пребачено је то што је било из тих центара у Сремску Митровицу и у КП дом у Нишу, онда је и тај тим органа безбедности Прве војне области где су били ови органи безбедности прешао у Митровицу, ја сам их ту затекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да су они, да је тај тим тих дана по свој прилици био у Вуковару? Тих дана када се ово све дешава, па и тај дан када се дешава Овчара?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја то знам касније, значи касније из разговора у управи безбедности, кад кажем касније то је негде можда '95, '96, '97. година, јер ја све податке које сам могао да скупим око догађаја на Овчари ја сам то давао Управи безбедности и онда су и они мени неки податак давали јер и ја сам се интересовао откуд Богдан Вујић тамо, али није био само Богдан Вујић ту је још неколико, сећам се један пуковник се презивао Ленко, један ја мислим да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ленко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ленко?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Један је био Томић, ја мислим, не знам ни да ли је жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славко?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славко?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кијановић Богољуб?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кијановић?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Кијановић, да, Кијановић он је био управо из тог, пензионер из тог коонтраобавештајног техничког центра код Радојевића пуковника. Значи знам та лица јер су били у органима безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тих дана били, дакле, ових дана о којима говоримо да ли сте Ви тих дана у Вуковару?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Видите, ја сам у Вуковару био по мом сећању три или четири пута, први пут сам био после проблема када је Гардијска бригада добила наређење да 30.септембра крене у Вуковар, 29.септембра увече једна полицијска јединица, то је специјална полицијска јединица Гардијске бригаде којом је командовао тада капетан I класе Кавалић, блокирала је била Савезни секретаријат и хтели су да хапсе генерала Кадијевића, ја тада нисам био у Београду и онда сам позван да се вратим хитно назад и негде у, откуд знам дал је бил 20.00, 21.00 сат, ја сам дошао у кабинет код генерала Кадијевића и видео сам да је зграда била већ блокирана са Војном полицијом, и сада да ту причу прекинем, ја сам са њима разговарао и они су се повукли, отишли су у касарну и сутра су отишли за Вуковар. Онда су у првим борбама у Вуковару имали губитке и због тога што је ту било претежан део полицајаца који су погинули и били рањени, ја сам донео одлуку да без консултовања или генерала Кадијевића или упознавања мојих најближих одем да их обиђем и тада сам отишао. Ту сам ја мешао датуме, међутим пронашао сам своју књижицу добровољног даваоца крви, то је 02.октобар, ја сам 02.октобра био у Вуковару, јер сам отишо да их обиђем иза тога сам се вратио и отишо на ВМА то је касно ноћу, негде у другој половини ноћи, обишо сам рањене и дао сам крв на одељењу за трансфузију на ВМА и пошто сам нашо ту књижицу ја сам установио да је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то тада било.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да је то био тај датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ових дана, дакле ових критичних дана о којима говоримо?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ових дана, значи исто, превртањем белешки својих, ја имам забележено да сам 19.новембра био на састанку са Савезним МУП-ом, са генералном Грачанином у селу Милићи, то је негде околина Зворника са руководством МУП-а Босне и Херцеговине, где смо ми имали неке безбедносне пунктове које смо држали у Босни ради обезбеђивања

проходности комуникација и када сам се враћао 19-ог са тог састанка чуо сам се са својим замеником генералом Туманов Симеоном који ми је рекао да је Вуковар коначно пао, да су завршена дејства и да се он јавља мени из Шида, јер смо ми у Шиду имали групу органа безбедности из I војне области где је био Петковић, пуковник Петковић Љубиша руководилац тог тима органа безбедности он је био заменик генералу Милету Бабићу, који је био начелник безбедности и он ми је предложио да свратим у Шид јер је то био правац којим сам се враћао преко Кузмина и да онда одемо до Вуковара, и ми смо 19-ог увече, значи негде, јер то имам забележено у свесци да сам 19-ог био на том састанку у Милићима, а сутрадан има 20-ог забележено, бројно стање заробљених лица која се налазе у Сремској Митровици и једном транспорту од још око 1100 људи који су чекали да буду прихваћени да уђу у КП Дом у Сремској Митровици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када чекају, по тим Вашим белешкама када чекају?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: 20-ог ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20-ог?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Је то стање да чекају. Али пре тога их је већ било 1300 у Сремској Митровици. И тада сам отишао у просторије, у кући где су били размештени органи безбедности и Војне полиције код мајора Шљиванчанина, ту су били сви органи безбедности који су њему били потчињени, они су били расположени, завршена дејства, пао Вуковар и тако даље и отворили су неке војничке конзерве и онда су ми рекли, знате кога овде имамо, и сад ја питам кога, онда су отворили једна врата, у суседној соби су била три лица, један је био са гитаром и они су ми рекли да је то Марин Видић, и ја сам питао Шљиванчанина а шта ће ту, зашто није упућен у Митровицу, и наредио сам да се та лица одатле упуте у Митровицу, тако да је и Марин Видић је касније, знам да је био у Сремској Митровици. Сад ја кад касније, на основу свих тих сазнања каснијих које имам, ја видим да је, јер сам читао на интернету изјаве, Фонда за хуманитарно право и онда тамо има податак око Богдана Вујића, значи они су тада тог 19-ог је био Богдан Вујић али не код органа безбедности него код генерала Мркшића у команди бригаде исто у Негославцима. Мени је овај податак битан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте то прочитали?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам тај део прочитао али је мени он битан у томе што је стајало тамо да је он, да је та група органа безбедности која је дошла у Вуковар да их је упутила Управа безбедности односно ја. Ја да сам их упутуио ја би се онда са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То бисте морали знати.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја бих се срео са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато сам Вас ја и питао.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја бих се срео са њима. Те ноћи смо се ми вратили ја и генерал Туманов али смо отишли у Сремску Митровицу да видим како су ти људи тамо били прихваћени и сећам се да у једној соби где су били, нису били душеци и постељина на креветима, него су људи лежали на војним оним мандрацима. Па сам наредио да се то сутрадан одмах уреди

како треба, значи они су имали нормалан смештај као да су у војничкој соби, значи били су кревети са постељинама. То је тај мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су ти Ваши боравци у Вуковару?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте. А ја мислим да сам у претходној изјави говорио да сам ја био негде 21-ви, па моја слава ако се не варам је била Свети Аранђео, а ја сам 25-ог, значи кад сам разговарао са Тумановим, 25-ог, 26-ог, смо долазили у Вуковар, тада је падала киша, због проблема што неки добровољци нису хтели да предају оружје и добро се сећам те групе брадатих и мало и припитих људи који нису хтели да врате оружје због тога што су тражили новчане надокнаде од армије за боравак у Вуковару, али они пошто нису били у саставу јединица ЈНА нису могли да буду њима исплаћени трошкови и та је тамо ситуација са њима санирана, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се дешава када?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То ја мислим да је негде 25. 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је по Вашим сазнањима завршена та Вуковарска операција, који би то био датум када је завршен Вуковар, дал ослобођен, дал пао небитно, дакле кад је по тим Вашим сазнањима?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи тада 19-ог је Вуковар пао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19-ог?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово, и тог дана сте Ви у Вуковару увече?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: По повратку из села Милићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово кажете 25.26?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: 25. 26. можда и 27, знам да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми смо чули овде у овој судници да су се добровољци одмах по завршетку операције да су одмах раздуживали оружје и враћали се назад.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па кад је завршено, кад су завршена дејства у Вуковару није се сва војска повукла одатле, значи остала је, тако су формирани месни органи власти, формирана је војна команда и ту су остале неке друге јединице ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да, али добровољачке?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Питање шта је добровољачко. Ја сам објашњавао и покушавао да објасним ту такозвану Територијалну одбрану, значи постојале су по мојим сазнањима и кад сам у Хагу сведочио ја сам остао на томе, имам и елементе да је то тако било. Значи постојала је легална Територијална одбрана сваке, Републике Србије, Хрватске, Македоније и тако даље, и постојала је Територијална одбрана Србије и постојао је покрајински штаб Територијалне одбране за Војводину, као што је био и покрајински штаб за Косово, командант тог покрајинског штаба је био генерал Мандарић, Војводине, генерал Мандарић је био као представник Територијалне одбране Војводине, био је на истуреном командном месу са

генералом Животом Панићем, који је био командант I војне области и они су били негде у реону Карађорђево некада виле, Дијана или Дајана нисам сигуран како се зове, ја сам ту имао органа безбедности пуковника Петрушића, због тога што генерал Живота Панић није хтео да прими заменика начелника безбедности I војне области, то је пуковник Петковић Љубиша из неких личних њихових разлога који су били и онда смо ми упутили пуковника Петрушића на истурено командно место I војне области уместо тог Петковића који је објективно тамо требао да буде, а овај пуковник његово је формацијско место било већ при гашењу, он је радио на неком пројекту и тај пројекат није више био актуелан и онда је био слободан и ја сам га тамо послао.

И постојала је Територијална одбрана месна коју је формирала Влада САО Срема, Барање и тако даље, да не кажем под јурисдикцијом Горана Хацића, и био је допис Горана Хацића упућен председништву СФРЈ и ССНО-у генералу Кадијевићу, на којима је захтевао да се та Територијална одбрана САО области третира као саставни део оружаних снага СФРЈ. Њему на тај допис није одговорила ни господин Бора Јовић нити генерал Кадијевић, али ја говорим да су то биле две структуре. У заповести која ми је показивана у Трибуналу хашком када сам сведочио постоји заповест команданта оперативне групе Југ, то је био генерал Мркшић, и тамо има један задатак, неком првом јуришном одреду и тамо стоји та и та јединица ојачана са тим, тим и тим, са, па каже територијалним одредом Смедеревска Паланка, одредом ТО Смедеревска Паланка, и добровољачком јединицом па је наведено име, дакле постоји одред Територијалне одбране Србије, као легалан део оружаних снага који је био у зони Вуковара упућен, други је проблем што су они отишли на простор Хрватске, међутим тада не постоји Територијална одбрана Хрватске противник а не саставни део оружаних снага, и посебно се наводи та друга јединица, па онда кад се наводе губитци, онда говори погинуло толико и толико војника а онда каже и два шешелјевца, дакле то су потпуно друге структуре па онда када је дошао Ланчужанин Миодраг, са једном групом у Вуковар они се јављају у штаб Територијалне одбране Вуковара, па тамо неко их није могао примити па су написали све овај део који говорим, то је део документације који је мени показиван када сам био у Хагу, а не кад сам био начелник управе па сам то знао, у којем се неком лицу из штаба ТО Вуковар каже шаљем ти Ланчужанина, договори се са њим који ћеш му чин дати. Значи говорим да су то потпуно различите ствари, то су неке друге структуре, то је то што је мени исто новинар Дуловић говорио да су то људи који су долазили и одлазили кад су хтели, ја не желим да умањим значај добровољаца оних стварних који су, људи и знају из других патриотских побуда долазили али ту су те линије командовања биле да не кажем повремено и испрекидане, значи они нису били у саставу, легалном саставу ЈНА више су се наслањали у том логистичком смислу исхране, муниције, ако је требало вероватно и оружје и тако даље. То је део који ја могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли је постојала ТО Вуковара?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да ли је постојао ТО Вуковар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ТО Вуковара у то време, у време извођења борбених дејстава да ли је постојала?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, по ономе што је мени показана документација тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него по Вашим сазнањима из тог времена?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, немам ја тада. Да Вам кажем ја тада немам таквих сазнања која је то структура, ја сам био официр безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: У ЈНА, значи нити сам ја у то време, дал схватате, ја нисам човек који сам био на таквој функцији да сам ја по терену па да то знам, ја имам читав ланац људи доле испод себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем то, али ипак је то у то време највећа војна операција која се изводи, ангажована је чак и гардијска бригада, елитна јединица је ангажована.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, с тим да одговоре на та питања вероватно треба да да неко из командне структуре ко се са тиме бавио. Али ја сам орган безбедности, мој је сектор био сасвим другачији, ја сам у то време имао крупне акције, значи у то време кад сам то радио ја сам радио на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, и неке друге ствари.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Крупној акцији откривања паравојног организовања у Босни и Херцеговини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли имате неких сазнања везано за то време, тај период, ето у неколико наврата сте и били тамо управо за време извођења борбених дејстава у Вуковару, да ли је постојала каква, да ли је била организована каква контролно-пропусна служба, да не може свак да уђе у реон борбених дејстава кад хоће, да изађе из њега кад хоће и тако даље, да ли је постојало нешто тако?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Када сам се ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причасте нешто о тим пунктовима у Босни, па сте имали састанак са?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да Вам кажем, то је друго, у Босни је други проблем био да се обезбеде комуникације да се не дешава народ на путу па полеже, па војска не може да прође, а ми смо тада имали војску у Книнској Крајини и била је она објективно комуникацијски је била пресечена у Босни. То је друга ситуација, али ја сам говорио око злочина у селу Ловас који је био и када сам дошао то дих сазнања то је 24. 25.октобар, 25.октобра сам направио комплетну информацију коју сам упутио на десет челних људи у ондашњој војсци, МУП-у, сектору одбране, и војном тужиоцу, Врховном тужиоцу за ЈНА, онда сам отишао у Шид, одакле су потекли били ти подаци од оне групе органа безбедности да на лицу места видим шта се догађа, и ја сам 28.октобра био у Шиду и примио нешто детаљније извештај око стања на терену и око тог случаја Ловас. Када сам пролазио кроз нека насељена места која су била насељена иза којих су остала, предњи крај где је била ЈНА је био испред, запазио сам да се по неким домаћинствима, по неким двориштима

скупља стока, товари у камионе и да на тим камионима има руком написано ТО, па неки број, онда ми је речено да упадају и људи из Босне на та подручја која су напуштена и, да кажем, да пљачкају, онда сам наредио одмах Војној полицији у Београд из Шида да постави контролни пункт тамо негде код Батроваца, да зауставља сва војна возила и возила у којима се налазе униформисана лица и возила која имају ознаку ТО. Када сам се ја враћао назад онда је ту била гомила свакаквих ствари које су људи покушавали, неки људи покушавали да извлаче са тог терена, то је био 28.октобар, иза тога су формиран контролни пунктови и према Босни и према овом делу Србије где је била постављена Војна полиција и која је почела да контролише лица која су, не која су улазила, него лица која су излазила са возилима, проблем је био да се спречи пљачка која је била тада на сцени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово Вас питам?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дакле ми смо те, такве пунктове имали, али у зони где се налазила војска постојао је неки режим, контроле, кретања, провере ко су та лица, значи то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, неко улази у зону операција у нашим униформима, наоружањем и тако даље, можда су то неке противничке снаге.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми се намеће да би било нормално да постоји нека контрола уласка и изласка са те територије?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Постојала је, значи те су команде успостављале у својој зони одговорности ако је то бригада онда је имала свој реон за који је одговарала и постављали су те пунктове и када сам ја ишо у Вуковару или тамо по терену, наилазио сам на некакве ил рампе ил контроле ко сам, где идем и тако, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле вршене су провере? Да ли знате до кад тај режим, контролно-пропусни режим до када је функционисао?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не бих могао да будем прецизан у томе, ја верујем док је била војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово кад сте 19-ог из Милића дошли у Вуковар, 19-ог увече, да ли?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Било је, наилазио сам на те пунктове, не знам, конкретно се сећам у Товарнику је већ био некакав контролни пункт, где су били неки резервисти и ложили ватру, значи постојали су ти пунктови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још ми само једно оста нејасно, да ли Вам је Шљиванчанин завршио ту причу везано за те људе из болнице које су из касарне пребацили на Овчару због оних догађаја у самој касарни, да ли Вам је довршио ту причу у смислу шта је било са тим људима, шта се дешавало, о његовим сазнањима?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја са њим целу причу, дозволите, ја са њим целу причу нисам завршио, то би вероватно требали много дуго да седимо могу и да репродукујем, тај разговор је био, ја сам тражио да се тај разговор снимим, јер је то већ '97.година, ја мислим да је покренута била хашка

процедура и пошто сам ја тражио службено разговор, значи ја сам водио тај разговор можда сат времена сам био, то је било у канцеларији уз присуство пуковника Мојсиловић Михајла, он је нормално направио информацију Управи безбедности о чему смо разговарали и шта је било, ја после тога више са Шљиванчанином се нисам сретао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, него да ли Вам је довршио причу у смислу, у овом смислу како Вас питах, људи су из болнице доведени у касарну, врши се притисак, њему се цеви уперују у леђа, ако сам добро схватио?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи врши се притисак да им се ти људи предају, и онда је због њихове безбедности Ви рекосте да Вам је он реко како су их пребацили на Овчару, око 200 људи?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: У касарну а из касарне на Овчару, негде на релацији као побегли смо од њих који су упали ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то, да ли је наставио причу шта је даље било са њима, шта су даље урадили са њима?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Он је само рекао то шта се догодило да је то и он сазнао касније у шта ја лично не верујем, обзиром на оно што ми је рекао генерал Мркшић да кад су сазнали шта се догодило они су се договорили да ћуте. А да појасним мало, мени није у то време и иначе до '99.године до мог деактивирања, није било једноставно да пензионисани генерал из ЈНА уђе у било коју команду а да се о томе не пише и извештај зашто је долазио, што је долазио и тако даље, значи то није била клима у којој сам ја мого сада, ја сам реко да кад сам из Крагујевца назвао у јануару '98.године, и тражио сагласност или мишљење да одем да ступим у контакт са тим Јоцом и да пробам да му извучем тај списак, мени је дословно речено друже генерале немојте више у то да се мешате. Тако да ја нисам био у прилици као да сам у активној служби па да сада испитујем шта се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, разумем то, него да ли Вам је довршио причу?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: А с њим се више нисам иза тога имао прилику да се сретнем чак ни физички да га видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једно питање везано за време одржавања састанка како он каже конституивне седнице Владе српске аутономне области, па он говори 19, 20. јануар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новембар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, рекао је јануар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јануар?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, па сад ја питам да ли је то јануар или?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Лапсус, ако сам рекао, могуће је да је лапсус очигледно се ради о новембру месецу, нисам чак сигуран да ли је 20. или 21., али је то одмах након пада Вуковара, то је значи новембар, ако сам реко јануар, онда је лапсус.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим, пуномоћници немају питања, браниоци, адвокат Заклан?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Слушајући исказ данашњи сведока Васиљевића, а слушајући и раније видим да сведок има само нека посредна сазнања преко сведока у '93. '94. '95. па '97. '98.години, да сведок нема никаквих сазнања док је био активно војно лице, генерал, начелник Управе војне безбедности и да нема никаквих сазнања о догађају у Вуковару, а поготово о догађајима који су се десили 20. односно 21.11.'91.године. Видим да је сведок изјавио да се пензионисао 08.05., па ме сада интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредне године?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Наредне '92.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, наредне?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: '92.године, па ме сад интересује да ли за ових шест месеци сведок има било каква сазнања о догађајима у Вуковару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом кривичноправном догађају?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: О овом кривичноправном, поготово ме интересује да ли има нека сазнања о болници, евакуацији болнице, тријажи и тако даље, о састанку између Владе САО Крајине и војске, ето то ме интересује, да ли има нека сазнања у то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли кад су Ваша прва сазнања везано за овај кривичноправни догађај, али бранилац Вас сад пита и нешто друго.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да, рећи ћу Вам. Значи у сабирном центру у Сремској Митровици била су лица која су била запослена у болници и углавном су то сва лица са подручја Вуковара и њих је безбедносно обрађивао тим органа безбедности. Између осталог ту је била Весна Босанац, био је Јуроњ Авро а била је медицинска сестра Садика Билуш, значи сећам се та три имена, али откуд знам, било је пет свештеника католичких и тако даље. Ни једно од тих лица није отишло у размену, а колико се сећам они су негде почетком јануара, то је можда негде 07. 08.јануар, размењени за групу заробљених војних лица у гарнизону Госпић и групу овде шест бивших сарадника службе безбедности са подручја Загреба који су у медијима названи као «Лабрадори», ни једно од тих лица које је одлазило у размену а биле су две такве условно речено специјалне размене, једна је била 25.новембра, тада су отишли они «сплитски давитељи» да их тако назовем за 19 органа безбедности, за 7 оборених пилота, за генерала Аксентијевића и тако даље, отишао је Кикаш у ту размену, ни једно од тих лица није могло да оде у размену док он није био безбедносно обрађен, док нису прикупљени подаци који би могли окривљивати. А онда су и привођени дежурном истражном војном судији који је тамо где су постојале неке сумње око нечега то верификовано и тужилац се изјашњавао има ли елемената за кривицу или нема, нико од тих лица дакле ни Весна Босанац, нити било ко други никада није споменуло било који проблем око болнице, одвођења заробљеника, значи то не постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита ово, да ли?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дакле немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не од њих, него наравно на друге начине, преко, унутар Ваше службе, органа који служба функционише, извештавање и тако даље, да ли имае икаквих сазнања о томе да је вршена тријажа у болници у том смислу, дакле тријажа, раздвајање људи у болници, запослени, ево рекли сте ово да Вам је Шљиванчанин причао како је, да ли Шљиванчанин, да ли сам добро схватио?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да, да, Шљиванчанин, '97.године, он тај део прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам је то он '97.године, причао како је на захтев, не на захтев, него како је са Весном Босанац она рекла да је враћено неких 19 људи. Али о самој тријажи унутар болнице?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не. По моме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О евакуацији болнице?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дозволите, по моме није ни могла да се врши тријажа у болници, тријажа је вршена свуда по терену до Сремске Митровице, више пунктова, јер ту је било из попрушеног Вуковара изашло негде по нашим сазнањима и грубим проценама око 5000 људи. А људи се изјашњавали на тим пунктовима где хоће да иду, један конвој је био кренуо за Хрватску, хтели су људи да оду у Хрватску, међутим Хрвати их нису хтели примити, хрватске власти, па је тај конвој био враћен назад, ја мислим то је негде тамо преко Брчког ако се не варам да су ишли, и знам да је био проблем, па су тек после тога накнадно прихваћени, неки су ишли код своје родбине по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ми смо у овој судници чули да је вршена тријажа у смислу рањеници, болесници.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Али да се врши тријажа на лицу места ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, рањеници, болесници, у шест сати изјутра, тог дана у шест сати изјутра органи безбедности између осталог и Томић и Кијановић и Вујић ушли у болницу, други органи безбедности Вукашиновић тамо и сад рањеници, болесници, на једну страну, запослени из болнице, медицинско особље на другу страну, на трећу страну они остали који нису ни једна ни друга категорија, војно способни од 16 до 66, разумете, на трећу страну и то је у ствари ова група која је одведена у касарну.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам за то.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Па да ли је добио извештај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рађено, они то.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Па јел добио извештај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве извештаје у том смислу нисте добили?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Имамо сведоке који говоре, Богдан Вујић да је Вама директно послао тај извештај.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Само нека га покаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујић није радио сам у тријажу рекао нам је то.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је болницу обрађивао у оном другом смислу.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не. Прво они нису потчињени били директно мени то поново кажем.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Па да ли је Бабић, ако је добио Бабић дао Вама?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Према томе то би могло да буде питање за генерала Бабића, да ли је он добијао такве извештаје, односно да ли је такав извештај послао Управи безбедности.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Па интересује ме да о тако важном питању Вас не обавештавају Ваши подређени, Бабић и остали?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не обавештава о свему што се догађа и о чему добија, ја сам спомињао Ловас, Ловас се догодио 17-ог.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Добро, не интересује нас сад Ловас.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не дозволите да Вам одговорим. Постоји по командним нивоима селекција података који иду од најнижег до највишег органа безбедности, такав податак никад није дошо у Управу безбедности.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Па за кога су онда радили официри безбедности из Управе безбедности, за кога су радили за себе, за кога су радили?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па нису радили за себе, нормално да нису радили за себе.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Па коме, како кад нису нигде послали, Ви кажете није послат извештај, јел то могуће. Мислим то ми нешто, необично ми је господине Васиљевићу, па интересују ме Ваша сазнања, не од посредних сведока, него непосредна сазнања?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Немам та сазнања.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Јел не могу да верујем да начелник Управе војне безбедности нема појма шта се дешавало у Вуковару.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па за Вас је сада нормално проблем Вуковар.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Па само ме то интересује.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро, разумели смо.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: То је коментар мој, заиста не само мој него свих осталих господине генерале.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ма то је кад се Вуковар појавио пред судом тад је он постао актуелан, јесте ли Ви знали '92. '93.године шта се догађало у Вуковару.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Па ја, није мој посао био такав.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ма не него као човек да ли сте знали.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Ви као генерал, као начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте да на овај начин расправљамо, господине браниоче. Питање.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам јасно одговорио, значи ништа нисам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумем у то време никаквих сазнања те врсте нисте имали? обро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дал су она долазила доле негде, испод мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да евакуација није завршена на начин због чега ми данас овде судимо не би смо ни знали за њих.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Да Вас питам онда овако, тек сте сазнали '93.године о овим догађајима, како сам схватио од Зјаја.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Коју сте годину споменули?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: '93.година.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Па добро, јесте ли Ви слушали Шљиванчанина и његов говор на телевизији који је дат непосредно након ослобађања Вуковара и испред болнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сведок нам је говорио о својим сазнањима везано за догађаје на Овчари, а Шљиванчанин ту није говорио о томе.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Он је говорио о болници, о болници, шта се дешава у болници.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Није проблем овај, што се говорило о болници уопште, то је, у чему је ту проблем.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Па јел знате да су се неки тамо у болници пресвукли и тако даље, јел знате нешто о томе, Зенге су се пресвукли, маскирали, тада, јел сте знали то?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Тај део сазнајем од Зјаје Муриса да су се пресвлагали били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, браниоче немојте се смејат молим Вас, господине браниоче немојте на тај начин да комуницирамо са сведоком.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Да, на тај начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уздржите се молим Вас, и то је коментар, неки коментар.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Коментар је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И врло ружан коментар ако ћемо.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Мислим, имам и других коментара, поготово од оних који сведоче. Но, ја генералу Васиљевићу више нећу поставити ни једно питање, са примедбом да генерал Васиљевић неће да изнесе своја сазнања која има, ту сам уверен и било би сувишно да постављам било какво друго питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је примедба, угасите микрофон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофон браниоче, добро. Адвокат Перковић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио председнице већа да се само појасни кад је спомињао овај догађај испред Генерал штаба, кад је то било, са овом Војном полицијом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, то је било крајем септембра.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: 29.септембар негде око 21.00 сат, кад сам ја дошо са терена.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И кад је та чета пребачена у Вуковар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан, тако је рекао.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Није то чета, то је цела бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сутрадан.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Чета дошла, блокирала била али су са бригадом сутрадан отишли.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је дао наредбу да управо они одлазе у Вуковар после тог инцидента?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па сад ме питате онај део који Вама би морао неко од команданата. Ја део који знам и то сам причао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ако знате, ако не знате не знате.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам споменуо 14. и 15.септембар као критичан датум кад се појављује Вуковар са војног аспекта као крупан проблем, јел долази депеша на састанку на којем сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, ја питам само да ли знате ко је дао наредбу да се они сутрадан после тог опкољавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се активира.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не сутрадан, наредба је дата пре тога па се бригада припремала, није то сада они дошли се побунили, а онда сутра, е зато што сте се побунили идите у Вуковар, они су добили наредбу знатно пре тога јер од 15.септембра су почела општа дејства ратна у целој Хрватској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви када је Војна полиција, чета Војне полиције опколила тај Генерал штаб, да ли сте по службеној линији разговарали тада са Шљиванчанином, тај дан?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Са Шљиванчанином, јесам испред канцеларије генерала Кадијевића.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је ту било некаквог конфликта и оштрих разговора између вас двојице?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Никакав конфликт није могао да буде, ја сам био њему претпостављени по стручној линији, а иначе није био конфликт, питао сам га шта тражи ту у канцеларији шефа кабинета, онда је он рекао да је чекао мене да дођем да ме обавести о томе шта се догађало, да се гарда побунила око одласка у Вуковар, онда сам га питао зашто није обавестио и зашто ме није чекао у Управи безбедности.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се, ко је тада био командант гарде?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Командат гардијске бригаде је био генерал Мркшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада, и тада.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте с њим обавили тај разговор?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, он је у то време кад сам ја био и разговарао са старешинама доле у дворишту и убеђивао их да се врате назад у

касарну он је са Кавалићем и генералом Обрадовићем био код генерала Благоја Ацића и убеђивали га да прими функцију Савезног секретара.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, колико је припадника Војне полиције то страдало ако имате податке?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја знам да тог дана кад сам отишо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Из те чете?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То је тај 02.октобар да је било негде ја мислим седморо полицајаца који су страдали.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Погинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 02.октобра?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да. А четворица су били на ВМА и њих сам обишо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците овај старешина Ви сте споменули његово име, ја нисам стигао да упишем капетан који је командовао тада том четом Војне?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Кавалић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кавалић?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Кавалић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он исто отишо за Вуковар касније?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Он је отишо и са њиме је било проблема, то је као мој други одлазак у Вуковар јер трећи је био 19-ог кад сам описао. Значи када сам отишо они су, ја нисам знао да су они размештени у Негославцима, него сам ишо право у Вуковар, и дошо сам до војске ове тамо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, само укратко да ли?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи он није, старешине из противтерористичког вода које сам ја јако добро познавао јер сам с њима био по Вировитици су напустили положаје и вратили се у Негославце због тога што Кавалић није био упућен са четом полиције у Вуковар, већ се наводно био уплашио а они су, и онда га је Мркшић задржао тамо наводно да он њему води проблем обезбеђења командног места у Негославце и сад кад су ови људи горе изгунули, израђавани, они су се револтирани вратили назад, и практично напустили положај. Ја сам с њима тада разговарао и ако су били припити и тај је проблем саниран и они су се сутрадан вратили поново међу своје војнике, али је проблем био са Кавалићем он је после упућен на специјалистички преглед на ВМА и онеспособљен је за војну службу и сад да не кажем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми шта је конкретно био повод, знамо шта је, разговора Вашег првог са Мурисом Зјајом, а шта Вас је конкретно интересовало око тог сефа у разговору са Мурис Зјајом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате одговорити на то питање, нас не занима, уопште нас не занима шта се дешавало са сефовима из СДК.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па није ми проблем, ја сам реко, значи док сам био у притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек је био у притвору, суђен и тако адље.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: И онда је кампања и давана изјава и Шљиванчанинова, ми.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, мене не интересује то председниче већа што Ви нисте дали, ја не идем на информацију сведока на овај начин, ја ћу ставити примедбу на његов исказ, ја питам конкретно шта га је интересовало то кад Мурис Зјајо каже ја нисам био тамо био сам на Овчари, ко је то њему информације њему Мурис и ко је имао задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не интересује нас то, не, браниоче тај део нас не интересује, овај други део њиховог разговора да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мене интересује због једног следећег питања.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дозволите да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Васиљевићу одговорићете на питање само ако ја то дозволим, ми ценимо да са одговором на ова и оваква питања везано за СДК нећемо ништа суштинско добити у разјашњењу ове кривичне ствари.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче ја немам питања али остао сам ускраћен због једног другог одговора, јер би моје следеће питање било наставно управо због овога, отишао каже да разговара са Мурис Зјајом да га пита шта је било а Мурис Зјајо му је рекао ја не знам ништа о томе јер сам био на Овчари, да би потом овај сведок данас саслушан рекао да му је Мурис Зјајо рекао ја нисам ни отишо до Овчаре, чуо сам пуцњеве па сам се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па добро, ето то је, шта сад да радимо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па ја сам хтео да утвримо ту нелогичност где је Мурис Зјајо био јел га он питао како кажеш да си био на Овчари да ништа не знаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто питате, добро, ево, хоће бранилац у ствари да добијемо одговор на ово питање, зашто Ви уопште питате баш Зјају Муриса везано за новац из СДК, зашто баш њега, па Вам он сад прича другу у ствари причу.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Рећи ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прича другу у ствари причу јер о овој не зна ништа, ево то.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам новембра '92.године пуштен из притвора након жалби, четири месеца сам био у притвору, јесам пуштен из притвора и следило је суђење, и то тешком муком сам изашо из притвора, и било ми је јасно, да ако било с ким контактирам то може бити подведено да ја утичем на сведоке па ће ме поново вратити у притвор. Човек у којег сам ја имао поверења да га могу питати око тог новца, јер је мене новац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је стављано на терет и онда наравно питате.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Те оптужбе да сам ја узео новац то ме је оптерећивало, није ме оптерећивала кривица која је тамо, за коју сам имао доказа, хтео сам да проверим шта су урадили са тим новцем и колко је тог новца било јел су се почеле појављивати суме 3, 5 милиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, имали сте поверења у њега, у том смислу.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Имао сам поверења у њега, у Зјају Муриса да он неће отићи у команду да пријави да сам с њим контактирао да се вратим у притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он да ли знате, шта је он био тада тамо те јесени у Вуковару?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Он је тада био командир старешинског противтерористичког вода гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су све активне старешине биле?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Активне све старешине специјалци садашње Кобре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имамо је поверења, дакле имао је поверења у њега па га је питао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко би то, сведок је данас колеги Заклану одговорио да он, а и Вама је два, три пута да он по хијерархији није ни могао, ни морао ни требао да зна није добијао извештаје, е сад ја да питам ко је у тој хијерархији требао, могао и морао да има податке о томе што се десило у Вашој безбдносној и онда обавештајној хијерархији?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дакле, да се спустим на најнижи ниво, то је официр безбедности у крагујевачкој бригади који је био на Овчари, то је резервни официр колико се ја могу сетити, значи уопште не познајем човека, он је требао да о томе обавести пре свега свог команданта бригаде шта се догађа, а командант бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је обавестио.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Онда мора да обавештава командном линијом ако му је то био пуковник Мркшић прво претпостављени, онда њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је обавестио, и он каже да је обавестио.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То су ствари које не обавештава и за те проблеме не одговара само официр безбедности и служба безбедности која се налази пред вама него командна линија, сваки је старешина дужан да извести о нечему.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад, о оваквом догађају да ли безбедносна линија поред непосредних старешина у бригади и тако даље је дужна да обавештава и безбедносноу линију, дакле како сте рекли Петковић, Бабић, Ви, и да ли службу, имате неку службу аналитике или где, где прилазе сви подаци који долазе са терена, неки оперативни ваш центар?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Овако да Вам кажем, значи тада је постојао таквзовани класификатор рада органа безбедности. То је нумеричка ознака и шифра у основи кривичних дела за које је надлежна Војна безбедност, а ова дела која нису, да не кажем контраобавештајног карактера, није то контраобавештајна служба, значи те послове Јавне безбедности које би у грађанству обављала јавна безбедност, односно МУП а не СДБ, то је Војна полиција, дакле по линији неке безбедносне структуре пре свега је линијом Војне полиције таква информација могла да иде по вертикали али је и тада морала прво да иде код команданта.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците, сад ћу Вас ја питати такав догађај зар није могао и требао да буде и по контраобавештајној линији јел то може да има несагледиве последице и политичке и тако?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не, такав догађај није класифициран у класификатору органа безбедности али као кривично дело за које је надлежна војна полиција, јер је опште криминално дело то се налази у надлежности Војне полиције, али, да прекратим причу, ништа није спорно да се за такав догађај треба извештавати и линијом органа безбедности без обзира што је обавештен и командант али се ти подаци онда селектирају ко ће и да ли оптерећивати сад да употребим баналан израз највиши врх Управу безбедности око тога, ако је неки проблем био разрешен онда он о њему више није по вертикали ни извештавао, дакле овај догађај који се догодио објективно је требао да дође до Управе безбедности.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми код размене заробљеника у Митровици па кажете Бегељци па Вуковар па тако даље, ко је био задужен за то и да кажем уз чији параф да се лаички изразимо, без чијег парафа неко није могао бити размењен?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи крајњи параф око тога доношен је овде у овој згради у Војном суду и код Тужилаштва.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је давао такав предлог?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Само да Вам објасним, сабирни центри који су названи заробљенички логори они нису под јурисдикцијом нити под надлежношћу Војне безбедности. Наредне око формирања сабирних центара.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То сте Ви објашњавали прошли пут.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, значи то иде по командној линији.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, али Ваши су људи ипак у тамо тим сабирним центрима.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не само моји људи, значи има тако неки Петковић откуд знам како се зове, командант сабирног центра, који има читаву службу, санитарску, интендантску, техничку.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, то је логистика нека.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Али ову тријажу разговори, дал је неко посумњао, да ли неко може бити размењен, дал је неко ратни злочинац, постоји сумња, њега нећете мењати ко о томе одлучује, која служба одлучује, то је сасвим конкретно питање?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, значи опет ја Вам кажем суд одлучује и Ви немате право питање, на чији предлог и мишљење.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па ја сам Вас то и питао, имам ја право питање.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Само кажем, значи не да одлуче, ја не одлучујем да иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, стартно иницијално.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Него предлог и мишљење.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко даје тај предлог?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ми смо вршили откривање осумљичених за чињење разних кривичних дела, 82 лица су била већа оптужена и били су у овом затвору кад сам и ја био до 04.августа '92.године, 25 их је било осуђено у првом степену, пет их је било осуђено.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја питам ко је давао предлоге за размену, ко је давао предлог конкретно ови се могу да мењају ови не?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи ми из органа безбедности кад смо установили да нема елемената кривичног дела.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Елемената, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Васиљевићу мало да се вратимо везано за ону вашу причу о томе о оном најнижем доле који је био из крагујевачке, то је Драги Вукосављевић саслушали смо га у овој судници, он је био капетан или капетан I класе тада, резервни капетан I класе и он је био орган безбедности те крагујевачке 80-те моторизоване бригаде, и био те вечери на Овчари и видео шта се дешава и бар тако он каже извукао неке закључке и неке процене његове шта би могло да се деси, па о томе обавестио свог команданта Војиновића, све нам он то прича, обавестио команданта Војиновића, Војиновић обавестио Мркшића, а он каже написао о томе па и о том својим проценама извештај свом корпусу у Крагујевцу, дакле крагујевачком корпусу по тој својој линији безбедности где је његов старешина корпуса, тако бар он каже један примера, један примерак је задржао за себе а један је дао каже послао контраобавештајној групи у Шиду, контраобавештајној групи у Шиду, то је ово код Петковића јел тако?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То није ланац његовог извештавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако он каже да је радио.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Све је у реду, ја Вам опет кажем то није уопште такав ланац извештавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је то он радио.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Он прво са командом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо могли да нађемо тај његов извештај.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дозволите ја зато кажем, не може да има он тај извештајне може ни да га нађе, он нема са Одсеком безбедности крагујевачког корпуса који је у Крагујевцу нема ништа, та је бригада потчињена оперативној групи Југ, а начелник безбедности у оперативној групи Југ је мајор Шљиванчанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по тој линији то је њему претпостављени старешина.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Он је по тој линији морао да пошаље једино, значи по вертикали, као орган безбедности требао да извести начелника безбедности у оперативној групи Југ а не корпус у Крагујевцу, не ни Шид, јер он није везан за Шид, за Шид није везан ни Шљиванчанин, Шљиванчанин је везан по вертикали за шефа Војног кабинета то је генерала

Вука Обрадовића у Београду, по вертикали за органа безбедности у том кабинету, то је био ако се не варам потпуковник Николић, ја мислим да је Николић присетићу се презимена ако сам погрешио. Испустио сам да кажем ал сам то давао у претходном исказу, кад су та дејства била завршена у Вуковару, то је негде крај новембра, био је проблем у Гардијској бригади због тога што Зјају Муриса нису предложили за нити унапређење нити за одликовање, он је био врстан командир, врстан специјалац, међутим тада су већ завладали били критеријуми да је муслиман и тражени су неки други људи, па се та његова чета узнемирила зашто њихов командир није предложен, по тој основи је долазио, то је крај новембра долазио Шљиванчанин код мене и упознао ме са тиме да има проблема јер га неће команда предлагати, ја сам га питао шта се догађало у Вуковару и он је рекао да је то завршено, наредио сам да напише завршни извештај органа безбедности и да га достави по вертикали преко службе безбедности шефу безбедности у кабинету ССН-оа а он би тај извештај послао мени, и тај је извештај стигао, у њему нема ни речи ни око Овчаре нити око ставних неких безбедносних проблема, он га је писао више да тако кажем да је на некој командној функцији, како су текла дејства, завршило се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не по безбедносној, него по командној.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дакле тај је извештај остао код мене у каси до мог пензионисања, у моју канцеларију су упали и блокирали моју касу и просторије припадници Црвених беретки, а касније када се појавио и отворио случај Овчаре ја сам од генерала Димитријевића тражио разговор и реко сам му да је постојао и извештај мајора Шљиванчанина, он каже знам читао сам га, нема у томе ништа, друже генерале тражио сам извештај да ми да он је реко ако буде вама то некад затребало ви ћете га добити, кад се реактивирам '99.године, ја сам покушао да дођем до тог извештаја, међутим та каса и канцеларија начелника Управе безбедности је, значи у том делу је експлодирала граната бомба и вероватно страдало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току НАТО бомбардовања?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја до тог његовог извештаја нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току НАТО бомбардовања?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То је '99.године у априлу месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ево и моје следеће питање, пуковник Бабић из I војне области.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Генерал Бабић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Генерал, да ли је он жив?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Колико ја знам јесте, имао је мождани удар.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, генерале он је Ваш био потчињени задужен за ту I војну област јел тако?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И сада за Овчару питате неког тамо из кафића, Јоца кафић којег зову, онда резервног безбедњака и тако даље, па јесте ли Ви те '92. '93. '94. '95., кад сте чули од новинара Дуловића шта је то било, јесте ли питали Ви Вашег тада односно некад потчињеног Бабићу јел си ти знао шта је, јеси ли примао извештај, јеси ти мени утајио неки извештај, јесте ли Ви то питали њега, јесте ли разговарали?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Кога?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Бабића, потчињеног свог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је пензионисан, тих година је он у пензији.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Пензионисан је и овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време је у пензији.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он њега питао?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: У реду.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта има везе, пензионисан је и Мркшић па га на пијаци пита, ваљда пита потчињеног да ниси нешто утајио човече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте, Ваше казивање сам ја схватио као изворе Ваших сазнања од овог, овог, овог и овог.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: У реду, ево одговорићу Вам на то, прво мени је генерал Бабић постао првопотчињени по стручној линији, од 15.јуна '91., када сам ја постао начелник безбедности. Пре тога је мени и пуковник Бабић и касније генерал Бабић био првопретпостављени старешина коме сам ја био заменик, па је кадровским вођењем сам ја дошо у ситуацију да сам постао начелник управе, ја сам према том човеку имао једно поштовање и уважавање јер ми је до јуче био претпостављени сад сам ја њему, али наилазио сам у обиласцима стручним, безбедносним обиласцима у току '91.године до података које је он имао а о томе није обавештавао Управу безбедности. Конкретно се радило око случаја у Антину, кад сад већ морам да улазим у детаље.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не интересује ме тај случај.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дозволите, дакле нисам ја човек био, који се није интересовао шта се догађало али сам тада реаговао на то што није слао такве податке па је он реко па то је разрешено и тако, ја да сам срео Бабића било када, на кванташкој пијаци у месту Мркшића, питао сам га све то исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смо схватили сведока да он једноставно.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја са Бабићем иза тога нисам, нити знам где живи да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није имао контаката са неким другим људима него са овим са којима нам је реко, добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи ништа нисам ја прикривао, ја да сам нешто прикривао око Овчаре ја бих ћутао '94.године.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја Вас не оптужујем генерале, нисте могли шта да прикривате кад нисте знали.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Али су питања, али Ви изражавате сумњу да сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо Ваш одговор.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: У реду.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, да ли је разговарао са пуковником Петковићем?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Икад после тога.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Погинуо је Петковић кад сам ја био у затвору у августу '92.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: На Шари пао са хеликоптером.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми да ли сте заједно са генералом Гезом Фаркашом и још неким пензионисаним официрима били члан некакве комисије од 2000.године, па уназад пар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чему то питање браниоче?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Изузетно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комисија за?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: За утврђивање ратних злочина, испитивање, помагање, зна генерал?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја са генералом Гезом ни у каквој комисији нисам био, ја сам реактивиран у априлу '99.године, кад се заратило, генерал Геза ми је нио првопретпостављени ја сам био његов заменик до одласка са те дужности тамо негде, значи пензионисан сам у марту 2001.године.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, хонорарно, да ли сте били ангажовани Ви заједно са?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, то је друга група која је била ангажована око ратних злочина и тако даље од којих сам ја био оптуживан као издајник јер сам о томе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А да ли сте Ви били члан те групе?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је Геза Фаркаш био члан те групе?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Колико ја знам јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Који задатак је био те групе?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па није то предмет овога, ја могу да одговарам али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, тако је, браниоче па чули смо сведока, он није био члан.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа то су подаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није био члан те радне групе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Који су ишли према, 2003.године у Сабљи према полицији УБПОК кога да се хапси, кога да се оптужује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кога да се не оптужује, како то нису? Па узели смо извештаје те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад питамо сведока који није био члан те радне групе шта је био задатак радне групе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Имамо те извештаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одбијам питање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, господине генерале конкретно питање, у зони одговорности Вуковар сваки припадник који се јавио добровољно или је како Ви кажете са тог подручја територијалац, под чијом је он извршном командом?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То морате да питате онога ко је командовао тамо на терену а не мене.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Опет ни то не знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет начелно, то је питање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро генерале како објашњавате да идете Ви лично због тих дневница у Вуковар а не иде не знам Бабић, не иде Петковић, зашто Ви лично а онда се не знам дешавају неке друге ствари а овде због дневнице?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Зато што ме је послао генерал Кадијевић не само мене него и генерала Вулету Вулетића и нас смо два отишли на терен, значи питајте сада, да кажем генерала Кадијевића зашто је одредио мене.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јел био тада пуковник Петковић с Вама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Васиљевићу, само дозволите браниоче. Господине Васиљевићу, да ли је по Вашим проценама то био значајан проблем тамо и безбедносне природе тада тамо у Вуковару?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Био је ако неће оружје да се врати и ако је наоружана група која пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то било људи који неће да врате оружје према неким, по Вашим сазнањима из тог времена?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: По моме сазнању ту је било преко 30 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30 људи.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Преко 30 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате икаквих сазнања чији су припадници, које добровољачке јединице или из више добровољачких јединица или не знам ни ја што је већ, кад кажете добровољци су?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаких сазнања те врсте немате?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Тад је у жаргону било да су били четници зато што су носили браду, али ја, која је то групација, одакле су они нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаких сазнања у том смислу нема?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је познато генералу да ли су неке странке политички деловале, спомињали сте и радикале и Шешелја, да ли је

СК-а покрет за Југославију деловао тада на том подручју као идеолошка организација?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Није, колико ја знам није.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није. Следеће питање према ратним прописима и правилима, ко је непосредно задужена да контактира, смешта, обезбеђује заробљене непријатељске странке, лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према ратним прописима, е сад је сведок у ситуацији да нам презентира ратне прописе.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дозволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Апсолутно, с тим се одмах ограђујем, апсолутно, ја претпостављам шта ће генерал, да је ово била оружја побуна није била ратна и тако даље, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Правило службе Војне полиције браниоче, то је пропис, правило службе Војне полиције и сад нећемо тражити од сведока да нам, ако зна презентира правило службе Војне полиције.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Могу само да појасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не треба, не треба хвала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви непосредно пре пада Вуковара имали процену колико би ту требало да буде заробљених лица и тако?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, то уопште није задатак којим се ја бавим нити било ко да прави процену колко ће бити заробљених, никакав проценат.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А чији је то задатак?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам хтео да одговорим на то питање ко се тим проблемом тих лица бавио па председник је ускратио био одговор. Значи то је био генерал потпуковник у то време Кујић, који је био помоћник Савезног секретара за цивилни сектор, ми смо имали помоћника уза територијалну одбрану, за цивилни сектор, за позадински сектор, и тако даље, и у оквиру тог органа јурисдикција је била формирање тих сабирних центара а командна линија је наређивала устројство и формацију тих центара. Органи безбедности су били само у један сегмент који се бавио контраобавештајним радом, међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад добро, ту је 2000 заробљених непријатељских војника, свега и свачега.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи немојте употребљавати војнике.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па Усташе, ја ћу рећи Усташе, Ви видим нећете.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, немојте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Него како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљених људи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Криминалаца.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дефинишите ми онда Ви појам с којима ћу ја разговарати, Ви сте рекли да су они припадници оружане побуне.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нисам то реко.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле кривично дело да су починили, дакле криминалци, хоћете тако да кажем?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Него како да их ја назовем?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Све сте то Ви.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Заробљеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, немојте на тај начин да расправљате са сведоком. Кажете 2000 заробљених лица, у реду, наставите даље.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи 2000 заробљених лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите даље, наставите даље са питањем, нисте завршили питање.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: А не нити Усташа нити. Онда је откривано и то тешком муком ко је заиста био припадник Збора народне гарде, ко је био припадник народне заштите, ко је имао оружје, ко је чинио злочине и тако даље.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је тачно, дакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Сва лица која нису идентификована у тој категорији они нису размењивани него су одмах отпуштани и у априлу '92.године, остало их је ја мислим таквих око 400.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле од 2000 тих заробљених, или како Ви хоћете да их назовем, постоји основна сумња, који је задатак Органа безбедности да је од њих један број починио кривично дело оружаје побуне, починио ово кривично дело и тако даље, у чијој су они формално правној надлежности, да ли у надлежности Органа безбедности или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао да нису.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Или органа бригаде, извињавам се председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сведок је рекао да нису браниоче, мало пре Вам је рекао да они само раде са њима у овом контраобавештајном смислу, организација логора, односно.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Сабирног центра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сабирних центара, њихово обезбеђење, исхрана, смештај, то нема везе сад.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли их господин Васиљевић или орган безбедности може пустити или их било ко може пустити без органа безбедности?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Може.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Може, значи од Управника сабирног центра.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ма оставите сабирни центар.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дозволите, ако ћете Ви уместо мене да одговарате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У Вуковару смо, у Вуковару.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ма у којем Вуковару.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У Вуковару.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Шта има, у Вуковару.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: 19. 20. имате хиљаду ипо.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ма нема сабирног центра у Вуковару.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Имате 2000.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ма нема у Вуковару 2000.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па како је онда Горан Хацић могао да Вам преда, да тражи од Вас заробљенике а Ви му пустили?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Зато што су они у Митровици и ту је сабирни центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта је питање браниоче?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не у Вуковар, Вуковар.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не. У сабирни центар у Митровици је он долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање за сведока браниоче.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нисте ме пратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање за сведока?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Под чијом су надлежношћу конкретно, они су сви осумљичени да су припадници, да су починили злочине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, сада морамо ово, мислим ја не знам како другчије, прво да ли сведок зна да у Вуковару за време извођења борбених дејстава постоје затвори, да има затворених лица, заробљених лица, да на дан престанка борбених дејстава у Вуковару такође има одређен број заробљеника, је ли, и у чијој су они надлежности, ако имате сазнања те врсте ево реците браниоцу то?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи били су у надлежности команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их има ако знате, колико их има, где су, у чијој су надлежности?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: И бригаде, и наређење пре тога генерала Животе Панића два или три дана пре тога о формирању сабирног центра и о упућивању лица за које се не може установити њихов статус у тај сабирни центар, у сабирном центру је вршена идентификација, да Вам кажем да је било веома тешко јер велики део није имао ни личне исправе, па је онда установљавано оперативним мерама да не кажем стварањем позиција међу тим људима да се отворе ко је ко, и тако је вршена селекција и понављам органи безбедности су дошли до тога да та, та, та лица нису нити учествовала у нечеме и тај су списак достављали генералу Пујићу, условно речено да кажем њему, значи његовом органу у цивилном сектору, да та лица могу да

буду отпуштена и они су отпуштени а реко сам Вам и пре тога и два пута да одлуку око тога је у крајњој линији доносио и суд, јер је истражни судија долазио у сменама су радили.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, то сте све рекли и то је тачно, то је неспорно, ја Вас питам да ли пре него што Ви односно органи безбедности кажу овај је слободан, није починио кривично дело, може да иде код Пурића у сабирни центар, може вамо, да ли тада има неко пре Вас ингеренцију да каже овога не дирај, овога пусти, то ја Вас питам?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не, они питају органа безбедности ко је ко.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па то ме интересује, па то, дакле нико није могао да их пусти без док орган безбедности не направи тријажу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даља питања, браниоци. Немају, колегице Ковачовић. Да браниоце чујемо па да направимо паузу.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Моје питање би било следеће, сведок је и сада и раније у истражном поступку помињао Кинеза и рекао је да је то лице по имену Кинез, да је чуо од Зјаје, да је то изразито низак човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није тако рекао, сведок је рекао да је нижег раста од овог високог Тополе.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Али у истрази је рекао да је чуо да је изразито низак човек, па бих волела да нам евентуално то појасни питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да нађем истрагу а Ви ми помозите колегице ако имате ту формулацију, па ћемо онда ако то јесте тако, онда ћемо то сведоку предочити као разлику у казивањима, не у истрази то није, него да видимо у овим при војном суду, која страна, да, да у праву је колегица Ковачевић, у праву је. Дакле Ви сте нам данас рекли да је Топола био изразито висок, да га је Зјаја описивао као изразито високог са брадом, раскопчаног а да је овај нижег раста од њега, међутим у поступку истраге пред Војним судом својевремено Ви сте рекли такође је навео и још једног под надимком Кинез, који је био мали и ниског раста а био је пратилац овога који се звао Топола, дакле видите разлике у.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сад треба да правим градацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите разлику у казивањима.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, схватам ја шта је позадина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле шта је, не, него шта је по Вашем најбољем сећању шта је Вама.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не могу да кажем ја коликог је раста био.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Дозволите, судија дозволите само молим Вас. Нема никакве позадине то хоћу само да напоменем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, нема наравно позадине, него разлике су значајне ми знамо због чега.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи ја не могу да одредим које висине био, ја сам употребио израз део који могу да пренесем шта ми је речено, да је он био мањи растом од овога Тополе, колики је он био, дал је

мали био, дал је био кепец, дал је био човек средњег раста а овај је имао два метра, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пробајте да се сетите господине Васиљевићу, Ви сте тада пред Војним судом рекли да је био, да Вам је Зјајо рекао како је Кинез био мали и ниског раста не у смислу градације у односу на Тополу, него једног описа, једног невезаног описа за било кога другог, мали и ниског раста, висок.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Да ли сведок дозвољава да се тада боље сећао, он иначе говори оно што му је неко говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је било, Ви и тада причате о причи Зјајо Муриса и то што Ви причате истражном судији то је неких четири, пет година након приче са Зјајом.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, не могу да дефинишем да ли је он био малог раста, низак, он је у основи био мањег раста у односу на, значи ја сам га поредио, није мени Зјајо описао, друже генерале он је био кепец или овакав, али је био мањи знатно од Тополе који је био висок и то је мој део како сам доживео тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је нека Ваша данас представа.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Али сад да ја кажем да је он средњег раста, малог раста, или висок, значи то не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао, тако је то његов доживљај, даље молим. Ако браниоци немају више питања да направимо паузу у саслушању сведока на петнаест минута па ћемо наставити.

Председник већа у 11,40 часова издаје:

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида 20 минута ради одмора.

Настављено у 12,20 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао бих да смо сви ту.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА СВЕДОКА АЛЕКСАНДРА ВАСИЉЕВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Васиљевићу да ли Вам је потребна столица евентуално да седнете, ово све дуго траје и ми имамо разумевање у том смислу.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Још се држим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако осетите потребу да седнете, никакав проблем није сугеришите ми, решићемо. Добро, да ли окривљени имају питања за сведока? Има Вујовић Мирољуб, па Вујановић, добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се у Вуковару уопште до одласка Гардијске бригаде за Београд, да ли су у Вуковару уопште до одласка Гардијске бригаде за Београд постојали затвори, сабирни центри или логори за ратне заробљенике и под чијим су надлежношћу биле те установе ако су постојале?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте нам говорили о томе, и ја сам Вас у том смислу питао.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате сазнања, да ли Ви имате сазнања дакле лично, ако имате откуда и тако даље, да ли су за време извођења борбених дејстава до одласка Гардијске бригаде, до повратка за Београд, значи до тада, да ли су, да ли имате сазнања да су у Вуковару евентуално постојали затвори, логори, сабирни центри за ратне заробљенике, ако јесу под чијом су надлежношћу, ингеренцијом били и тако даље, ето у том смислу Вас питам?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: До повратка бригаде нисам знао да су постојали затвори и не верујем, али значи знам од капетана Срећка Борисављевића кад сам разговарао да су имали тих око 200 лица која су била у касарни, па претња она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, само то, само то знате?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Само то ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог времена, дакле за време извођења борбених дејстава били сте и 02., јел тако рекосте октобра, касније нисте били све до 19. нисте имали сазнања те врсте?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи ништа од то троје што сам рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Шта је тзв.сала за пролаз Савезног секретеријата за народну одбрану и чему она служи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сала?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сала за пролаз Савезног секретеријата за народну одбрану, тако је сведок прошли пут изјавио? Шта је то?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Сала за пролаз?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, чему она служи?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи има сала за састанке.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ви сте овако рекли сала за пролаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте, шта желите да предочимо сведоку?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, да објасни само шта је то, ево у вези пријема код генерала Кадијевића он спомиње да је то тзв.сала за пријем, сала за пролаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само која је страна да видимо?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: 26. јануар 2005., страна 15, ред то је значи 35, 34. Могу Вам прочитати како је то кратко рекао, био је тај пријем у тзв.сали за пролаз Савезног секретеријата за народну одбрану и био је један од територијалаца који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи, само шта је та сала да објасни?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Шта је сала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала у Савезном секретеријату сала за пролаз?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Добро, то није сала за пролаз, него то је у жаргону се звала сала у пролазу, због тога што су састанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сала у пролазу?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Због тога што су састанци колегијума савезног секретара углавном држани у кабинету Савезног секретера код генерала Кадијевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: А за састанке са генералитетом где има више лица нпр.преко 10-15 лица постојала је посебна сала за састанке која је била негде у споју између.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Између једне и друге зграде, као један ходник кроз који се пролазило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говодили сте о једном пријему код савезног секретара том приликом ово што Вас пита Вујовић одмах након завршетка борбених дејстава у Вуковару, сећате се тога?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да, знам да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само ме интересује чему она служи та сала, иначе чему служи? Схвати да ли је она само за пријем, значи неки брзи пријем или тако нешто? У том смислу чему служи та сала?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Реко сам да се зове сала за састанке, тако се зове а у жаргону је била сала у пролазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: И ту су држани састанци са људима који није имао потребе да се иде у кабинет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А друго је сала за пријем?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је друго нека сала за пријеме?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, нема сала за пријеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него то је уједно?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Постоји на пријемној служби доле просторија за пријем странака, али ово је сала за састанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него савезни секретар организује неки пријем за неке људе, званице и тако даље, више људи.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Он кад организује, лепо сам рекао, ако је то већи број лица, то није наменски да буде пријем, него где треба да се скупи било којим поводом већи број лица, а то не може да буде код њега у кабинету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кабинету, онда то буде у овој сали?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Онда иде у ту салу у пролазу како је звана, због тога што је то непосредној близини, неких 10 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро схватили смо, схватили смо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Када је сведок био у притвору да ли су га ишта питали у вези Грабова, Овчаре, заробљеника из болнице, тј.било шта везано за болницу у Вуковару, односно да ли су уопште помињали наведене локације?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок 2002. или 2003. године од Хашких истражитеља који су имали канцеларију у Београду добио позив у вези Овчаре, значи само у вези Овчаре, односно у вези лица из болнице која су ликвидирани?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Које године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2002-2003.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, ја никакав позив од Хашког трибунала нисам добијао.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Говоримо о Београду овде?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: О Београду, дозволите, значи ја сам из дневног листа Политика сазнао и прочитао оптужницу против Милошевића у којој су као осумњичена лица из војске била наведена и 4 генерала међу којима сам био ја, не само за Овчару, значи тамо није проблем само Овчара, него проблем уопште Хрватске, рата у Хрватској. Ја сам иако сам тада већ био пензионисан отишао у Управу безбедности и рекао да желим да одем сам да се пријавим на разговор, значи ја позив нисам добијао, речено ми је да на такав разговор ја не идем, ја сам рекао пошто сам пензионер ја сада одговарам за себе и ја сам без одобрења генералштаба отишао и јавио се Хашкој канцеларији на разговор. Између осталог питан сам и око Овчаре. Када сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То је 2001. по мојој процени негде у новембру, одмах када је изашла, објављена оптужница око Милошевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дозволите, када сам 2002. године требао да будем сведок у поступку против Милошевића онда је требало да добијем одобрење од надлежног органа за ослобађање од чувања тајне. Мени

то одобрење нису давали из генералштаба и послали су допис Комисији за сарадњу са Хагом да они нису за то да ми се такво одобрење даје него да се против мене покрене кривични поступак за кривично дело одавања војне тајне јер ја сам на разговоре са Хашким трибуналом отишао без њиховог одобрења, па је тек после тога на интервенцију из Трибунала мени таква дозвола дата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумем.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи ја позив нисам добио, сам сам се јавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уреду.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тад када је сведок давао изјаву, сада је рекао да је био на једној од оптужница, у ком својству је тада давао изјаву? Сада је рекао да је био на једној од оптужница па је из тог разлога отишао да да изјаву, који је статус он имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у Милошевићевој оптужници је био помињан.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Помињан.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Као осумњичен, значи давао сам исказ у својству осумњиченог.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је било случаја да међународне организације Црвени крст и тако даље превозе лица која нису у њиховој екипи на ратна подручја, са ратних подручја, или преко ратних подручја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имате сазнања те врсте?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, немам таква сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи немате ни сазнања да ли су они припадници непријатељских снага и тако, значи немате никаквих сазнања? Да ли у случају откривања таквих случајева или само посебно интересантних случајева и лица обавештава Управа безбедности ако се открију непријатељска лица у међународним организацијама и тако даље и тако даље, да ли се обавештава Управа безбедности?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Није то, ја сам говорио о том класификатору у којем су прецизирана дела по којима ради контраобавештајна служба, значи такво дело не постоји и нема обавез да извештава, ако нема шта, ако сматрају да неко треба да зна значи не могу да дам конкретно питање, зависи од старешине који то сазна па да ли ће да извести горе, а онај ће му претпостављени рећи гледај своја посла шта се бавиш туђим проблемима.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Говоримо о међународним организацијама које су слободне да крећу по овим просторима, значи не може никаква војска да улази међу њих и да их хапси и тако даље, значи ако војска на терену открије неког непријатељског војника или било које непријатељско лице у саставу тога тима, да ли у том случају обавештава управу безбедности или они хапсе то лице и међународну организацију? О томе се ради.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, нисам имао такву праксу, мислим не могу да кажем.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Шта се предузима у том случају, да ли се обавештава Управа безбедности или они на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово је сада уопштено, није конкретно ништа.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Сви придају неки фамозни значај тој Управи безбедности, постоји линија командовања којој је и тај официр безбедности потчињен, дакле ако официр безбедности сазна за такву ствар па онда извести свог команданта било кога Панића или било кога другог, он каже шта да радимо са оним, ја кажем ето ја би га хапсио, ухапси га или ја би га хапсио, ма не ма пусти будалу, значи не одлучује служба безбедности о томе кога ће да хапсе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него опет командатн неки?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Него командант или подноси се пријава тужилаштву па онда тужилац.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи у том случају командант може да ухапси представника међународне заједнице, по томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу која је сврха ових питања?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па сврха је питања уопште зато што је Међународни црвени крст био на Овчари и тако даље па ме интересује ко прати то кретање међународне заједнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете, на Овчари је био Међународни црвени крст?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако или међународна заједница, Европска заједница, не знамо шта је било ја сам тражио да се достави извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, тај дан кад сте ви били?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан кад сте Ви били?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не тај дан кад сам ја био него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први дан?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Први дан, али говори се и други дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први дан.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Први дан је Овчара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И изјутра, сутрадан изјутра?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не изјутра, него сутрадан, говори се да је 18.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да то истражујемо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: 18. да је међународна заједница тамо, 19. да је међународна заједница тамо и европска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, није то спорно сад. Они су ту кад су ту цивили, тако смо чули приче.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Говоримо значи о Овчари о локацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али говоримо о Овчари у смислу овог кривично правног догађаја.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан кад сте Ви на Овчари, тај дан кад су тамо ови људи из болнице, да ли су тада били представници Међународног црвеног крста на Овчари или не, ако јесу онда ајде можда и нешто да расправљамо са сведоком у том смислу, ако нису а нисмо чули да јесу, онда ми је потпуно небитно да истражујемо у овом правцу, шта како, па ако је међу њима па, разумете.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Говоримо о 19. који су овде сведоци изнели доста њих, значи да се десио догађај 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, небитно сад кад се догађај десио. Битно је само да је то ова група људи из болнице који су ту смештени тај дан кад сте Ви на Овчари јер Ви нисте били претходних дана на Овчари, тај дан кад сте Ви на Овчари, о томе говоримо да ли су тада били из Међународног црвеног крста или нису, ако јесу онда ајде можда да и причамо у том смислу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро значи небитно је ко контролише коретања било каква по терену. Ко контролише било каква кретања на терену, значи где је када је војна управа, када је ратно стање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па причали смо о том. Сведок нам је рекао да су постојали контролни пунктови и он је пролазио кроз њих, то нам је сведок рекао.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ко врши ту контролу, ограни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је формацијски, ко то врши? Ко држи те контролно пропусне станице, пунктове, ко то?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: На овим спољним пунктовима, кад сам ја споменуо Батровац, значи ја сам тада наредио да дође Војна полиција и да формира тај пункт и углавном на тим спољним пунктовима према Београду и доле према Босни то је била војна полиција Прве војне области, а свака јединица у својој зони организује свој контролни пункт ако има нпр.бригада војну полицију онда је било нормално да ту буде на том пункту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то врши војна полиција те бригаде?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ако нема, они одреде било кога другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи било којег војника. Значи то је као одређивање на стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је рекао да је Лабрадор оперативна акција коју је водио МУП Републике Хрватске да открије сараднике КОС-а у њиховим редовима, па је питање ко је водио, односно ко је био на челу оперативне акције, односно операције Лабрадор? Има индиција да је Лабрадор вршио селекцију у болници, због тога питам?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нисам разумео шта има индиција?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нема везе то за Вас, него ко је на челу Лабрадора?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ко је на челу Лабрадора?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Операције Лабрадор?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи водила је служба Државне сигурности у Хрватској, значи Јосип Перковић, али ја то не знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи то није било под вама?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Али је нормално пошто води служба Државне безбедности и то у Загребу да за ту акцију одговара Јосип Перковић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи то значи да Лабрадор није оперативна акција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То значи да Лабрадор није оперативна акција коју је водила Управа безбедности?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не то сам ја објашњавао да није.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како сведок коментарише чланак из Вечерњих новости од 18.03.2004. године где припадник војне безбедности прве армије за Александра Васиљевића, односно сведока, каже овако цитирам: «он је у време рата у Хрватској опративно радио Загреб и сам врх државног војног руководства Републике Хрватске, контререверзни генерал је водио тајну акцију Лабрадор која је највећа обавештајно шпијунска афера у историји свих Југославија».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве то има везе господине Вујовићу са овим о чему ми овде причамо?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја Вам говорим о томе Лабрадор има индиција да је вршио селекцију у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи припадници Лабрадора. Лабрадор је преко својих обавештајних, значи то су припадници МУП-а који су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је, `ајмо овако да ли је Управа безбедности тада у то време имала неку групу, оперативну групу под шифром, псеудонимом, називом Лабрадор?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Имао је сараднике постављене на местима која смо били дужни да контролишемо због илегалног увоза оружја, а пала је архива органа безбедности Петог ваздухопловног корпуса у Загребу, у тој архиви су пронашли ко су ти сарадници и ухапсили су били 12 лица 15. септембра, 14. октобра су их затворили `91. године, ових месец дана су их тајно пратили, прислушкивали и ту акцију назвали Лабрадор и то је цело објашњење и тих 8 људи ја сам касније извукао кроз размену која је ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно око Нове године оне размене?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ти сарадници значи који су били у Лабрадору, под чијом су ингеренцијом били, односно командом?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нису они били у Лабрадору, ако питате у чијој су ингеренцији сарадници, били су на вези органа безбедности Петог ваздухопловног корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су били предмет обраде.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Разумем, под чијом су они командом били и под чијом јурисдикцијом?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нема команде у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су били припадници Управе безбедности, рекао је сведок.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Сарадници, сарадници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сарадници Управе безбедности, пардон.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Или агенти, да се лакше разумемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок у току `99. па до фебруара 2003. давао неке изјаве било којој новинарској кући?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, помогните ми, давао сам више тих изјава, доста селективно, ако имате неки конкретан податак питајте ја ћу вам рећи.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок у јануару или фебруару 2003. давао изјаву у вези Овчаре за дневни часопис «Експрес»?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Како?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: «Експрес»?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: «Експерт».

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: «Експрес», да.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок упознат са тим да су његове изјаве које је дао истражном војном судији изашле у дневним новинама «Експрес» у фељтону који је назван, који носи наслов «Истина о Овчари», да ли је упознат са тим?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То је проблем суда који је то давао, ја немам са тим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли знате Ви за то?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, нити ме неко питао за одобрење, значи не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја ћу један коментар у вези овога, значи то су, то могу и касније приложити, дневне новине «Експрес» објављују фељтон истина о Овчари која излази у наставцима и то одмах, односно пар дана пошто сам ја дао изјаву Хашким истражитељима у Београду, текст тог фељтона су изјаве које је дао сведок 19. јануара `99. године, као и остале изјаве које су дане пред истражним војним судијом и уједно коментар да дам на то, пред Хашким истражитељима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро чули смо сведока, чули смо и сведока.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Говори се о његовим изјавама и осталим војним изјавама, па значи у вези тога пошто је од сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, али господине Вујовићу шта смо сад, шта сад са овим разјашњавамо?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уреду, уреду. Оћу да говорим како се монтира пошто је све везано за сведока, па сам зато хтео дати један мали коментар који би трајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам иначе мислио да сведоку предочим управо овако у ситуацији јер сам знао да ћете и Ви имати нека питања, да шта Ви и како Ви тврдите везано за догађаје на Овчари и овог сведока.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је рекао да је 21.11.'91. године био на пријему код генерала Кадијевића па је питање да ли је на том пријему у тој тзв.сали за пролаз Савезног секретеријата за народну одбрану осим официра који су имали високе чинове било и војника који нису имали чинове и колико је тих војника том приликом било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то након, говоримо о том пријему након завршетка операције Вуковар?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да, тако је да, 21.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Знам да је био пријем, било је најближи ти сарадници генерала Кадијевића, био је Живота Панић, био је Мркшић, био је Шљиванчанин и био је неко од људи са нижим тим чиновима у војничкој униформи али ко је био не знам, не могу да се сетим.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је било тих више или само један?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било људи без чиновова?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја мислим да је било двојица, тројица, али то је све паушално, мислим да је било двојица или тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да је био тај пријем у тзв.сали за пролас Савезног секретеријата, био је један од територијалаца који је имао завијену руку, то сте нам рекли 26. јануара 2005.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, јесам. Јесте, тачно је то. Један од територијалаца, а колико их је било, да ли их је било двојица или тројица ја не знам, али знам да је један имао завијену руку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи сведок је по томе закључио. Нека се сведоку предочи фотографија са пријема у тој тзв.сали за пролаз Савезног секретеријата за народну одбрану на којој се налази више војника без чиновова, па нека нам покаже за које лице са фотографије је он мислио да је командант Територијалне одбране и нека поново објасни оно своје казивање, а такође и ово, али сада уз помоћ слике, како је он то закључио да је то лице командант Територијалне одбране? Молим Вас да се предочи па да нам тај свој начин како објашњава сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, морамо прво, господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где он каже да је то лице командант ТО?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Он је закључио по томе, где то стоји?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То да Вам искрено кажем нисам ни извлачио, али није проблем, зато што је то хиљаду пута рекао. Само да видим да ли сам извукао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овде у овом делу он само каже да је био један од територијалаца који је имао завијену руку.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, један од територијалаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево га овако каже, страна 18, ред 14 до 18, односно то је од 16, 17, овако каже: «он је по мојој процени био командант Територијалне одбране Вуковара», па онда каже: «командат команде свих јединица Територијалне одбране».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је, пазите шта каже, он је можда био по мојој процени.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било би нормално да је то командант ТО.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то су закључивања, а не подаци.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па то мислим, закључивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни ту не тврди то је био командант, него.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па то сам мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него по мени било би нормално да је то командант ТО.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извињавам се, на то сам мислио, нисам добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па добро, због тога ја ово не схватам као тврдњу да то јесте тако па да сад расправимо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да, у праву сте, у праву сте. Добро ја би замолио значи да му се предочи слика па да објасни тај свој начин како је он мислио да је то тај неки претпостављам, да му покажете слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можемо то господине Вујовићу, можемо само да сведоку пустимо тај филм, фотографију као фотографију не мислим да имамо, имамо онај филм.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Имате, прошли пут сте показивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који се зове видео-клип онај који се зове пријем, који се зове пријем, који се зове пријем, па да нам каже сведок кога ту препознаје.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Искрено речено ја нисам ни знао да тај видео-клип постоји, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, па гледали смо то.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па добро, највероватније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо гледали у овој судници господине Вујовићу и Ви сте коментарисали ово сам ја, ово сам ја.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јао јесте, извињавам се. Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извињавам се, али имате и слику, прошли пут сте показали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сliku?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сliku да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са пријема?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Са пријема да, има тамо, стоји се.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Знате шта, ја не могу по слици, можете сад Ви дати слику, ја не могу никога идентификовати због тога што те људе тада сам видео први пут.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја могу чак и Ваш коментар.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: И мени то уопште није било значајно да их ја сада посматрам ко је ко од њих, ја сам извукао закључак пошто је то био пријем од генералитета и од најближих сарадника генерала Кадијевића, да ту није доведен обичан војник на тај пријем јер није било ни војника ни из Гардијске бригаде, да су биле старешине, из тога сам извукао закључак да би то вероватно требао да буде некакав најодговорнији из Територијалне одбране Вуковара.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок по том и закључио и зато што сам рањен?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нисам разумео.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок закључио и по томе што сам рањен, што сам имао повез, односно тај војник?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, нема то везе са тиме да сте рањени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него само са чињеницом да се налази ту где се налази?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Само са чињеницом нивоа на којем је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нивоа на коме је то организовано?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да, организовано.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи тај за ког сте Ви закључили да ли је имао повијену руку?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам ја да ли је то лице било командант и први пут га видим и тешко би сада могао да идентификујем и из овде што видим на екрану сада господина.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па сада нејасно је, да ли је сведок закључио по томе што ми је била повијена, односно том војнику повијена рука?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Рекао сам не по томе него по нивоу на којем је састанак одржан.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тамо их је рекосте било више, да ли двојица или тројица?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Је мислим да их је било више, не могу да будем сигуран. Пазите то је мени потпуно безначајан догађај, ја мислим да уопште нисам ни остао ту када је касније то било пиће и тако даље, ја сам позван да дођем као члан колегијума савезног секретара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Протоколарно?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: И иза тога сам отишао својим послом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Углавном сам мање бивао на тим пријемима, јер имали смо посла јако много у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје ми сад нејасно да ли сте Ви за неког конкретног од те двојице, тројице, колико их је већ било, да ли сте за неког конкретно од њих закључили да би то требало да буде командант ТО или да је то неко од њих, али сад не знате ко?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја мислим да колико се сећам да је ишла та прича да је он рањен, да ли је неко њега пробао да га ликвидира после тих дејстава или брата његовог, нешто ми пролази кроз маглу таква ситуација, дакле да то рањавање није било у борби него касније као у неком обрачуњу због нечега. То ми је, а ја само претпостављам да је не то лице него неко од тих лица сад нисам сигуран ни колико их је било то би могао да помогне тај снимак, да ли их има двојица или тројица, ако има, ја сам ценио да је ту и командант Територијалне одбране, ако има два-три лица један од њих је вероватно био командант Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле тако?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ако је само један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то везивали за неког конкретно?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Онда је велика сигурност да је то тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је оно што сам Вас.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ако је само један.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сад је споменуо сведок да је имао повијену руку, да ли је по томе, да ли је тај на кога је он мислио имао повијену руку или је неко други имао повијену руку? И да ли је уопште неко имао повијену руку?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ма прво би морао да знам колико их је било, ја не знам колико је било, значи то је мени апсолутно маргиналан догађај да памтим сада пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: 15 година ко је био на том пријему.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја опет морам да потенцирам и вратићу се на изјаве сведока где каже, значи опет то је 15 страна, ред 34, «био је тај пријем у тзв.сали за пролаз Савезног секретеријата за народну одбрану и био је један од територијалаца који је имао завијену руку».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја молим да се предочи сведоку фотографија где ми није завијена рука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма немамо фотографију господине Вујовићу, каква фотографија.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Прошли пут, ево сад ћу прочитати Ваш коментар, то је значи кад сте показали фотографију, то је значи страна 40, ред 8, «заиста

је мало нејасно», Ваше речи, «господине Васиљевићу Ви јесте то рекли када смо Вас питали шта сте закључили ко је тај територијалац, један једини тамо где је практично војни врх и Ви рекосте он је био рањен, и тако даље» и јесте ово рекли да сте на основу тога закључили како је он имао неку команду и онда касније говорите «ми овде имамо фотографију» и предочавате, на којој се види да Вујовић није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје ми сад нејасно коју смо фотографију, ја те фотографије не могу да се сетим, коју смо ми то фотографију сведоку предочили, али да ли је то господине Вујовићу, јесте ли гледали филм?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли гледали Ви онај видео-клип филм?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је фотографија нешто из тога?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односи се на тај исти догађај?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих молио режију да, ако ме људи из режије чују, да у оном тамо нашем фолдеру за Овчару да пронађу видео-клип под називом «Пријем» и да нам то пусте овде у судници, то је нешто кратко, мислим можда минут траје и мислим да је то боље од фотографије.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Може, свеједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мада господине Вујовићу остаје ми нејасно шта тиме расправљамо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па питан је сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не оспоравате да сте били тамо, да сте имали завијену руку, да сте.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, тада нисам имао завијену руку, ја сам дао свој коментар да сам тада када сам био ког генерала Кадидевића из тог разлога што сам био поносан што сам ишао код врховног нашег команданта, ја скинуо завој да могу стати мирно пред њим, тад у сали тој за пролазе ја сам скинуо завој пре него што сам ушао у ту салу ја сам скинуо повез, стао мирно, тек кад је завршило када смо сишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро повез, повез.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Повез да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повез да, мислите на мараму?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која се рука носи, али завијена рука је нешто друго?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, није мени завијена рука, ја сам овде простерлну рану имао, разумете, ја имам пуштену руку и стојим мирно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Он каже да ме видео са повијеном руком, нема завијене, нема повијене руке, има мене који стојим у ставу мирно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Он каже тамо је био тетироријалац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то скинули, кад сте скинули ту мараму?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пре него што сам ушао у ту салу.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Где смо се видели пре тога, па то се скупимо испред па улазимо, значи то сад, за мене су то небитни детаљи, не знам шта је битно сад.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: За Вас је небитно али ја сам добио прошли пут 20 година и за мене је јако битно, а Ви то све монтирате тако да би требали.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Како, ма не монтирам ништа ја.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Реципроци неку вредност направити, што се тиче затворске казне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли, немам никаквог сигнала из режије, шта се дешава? Вероватно траже. Молим? Траже, е добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ја наставим даље, па ћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим нећемо добити ништа тиме господине Вујовићу, ево чули сте објашњење, пре тога и Ви сами кажете да сте пре тога скинули.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ради се о томе, ја ћу и то, добро. Добро касније ћемо кад пронађу то па да вратимо, онда ћу ја ћу дати коментар у вези тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ајде да до тада наставимо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да наставим са питањима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је први пут сада на претресу рекао да му је Везмаровић рекао да је неко са црним шеширом малтретирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево видим, извините, само моменат, видим да је режија то припремила, за сада је то замрзнуто, то је претпостављам почетни кадар, ево кренуло је.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи, не носе официри чинове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кренуо је тај клип.

Врши се увид у видео-клип под називом «Пријем» који је саставни део фотодокументације овог предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Васиљевићу коментаришите.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи ово су команданти овде све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ко?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Генерал Живота Панић командант Прве војне области, Биорчевић командант Новосадског корпуса, Мркшић командант Гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сад што се рукује са?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ово би требао да је Петровић пуковник из ваздухопловства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Авио бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То би требао да буде неко од полицајаца командира колико ја знам по лицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја друге ове не препознајем, то је прекинуто сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево и Вас ту?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ето ту сам и ја негде у ћошку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Биорчевића?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Биорчевић, Мркшић, Благоје Ацић, Спирковски, Марко Неговановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, овај у средини до Вас?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: У средини и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја молим режију да мало се врати уназад само и да зауставите кад ја кажем. Е сад зауставите.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је овај из ваздухопловства са десне стране, ако смо добро схватили?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да, Петровић овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петровић, ово је знамо ми ово је Тешић, Боривоје Тешић.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следећи? То је Боривоје Тешић, е ко су сад наредни да ли знате?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево видите овамо на крају војник?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја би по униформи коју носе ова два овде и три то би могли да буду војници из јединица ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која два или три?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па не знам, мислим ја препознајем униформе, ова два војника до овога у којој јакни, то је вероватно пилот исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирне, мислите на ову двојицу у маскирним униформама?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: У маскирним униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Видим да су то униформе као код војника ЈНА. По томе могу да ценим, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искрено да Вам кажем.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А ко је овај трећи, извините?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, верујте да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овде и не види.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: По чему је сведок онда закључио да је неко командант?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То сада може да будете Ви, да ја гледам али то не могу да Вас препознам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нећу да нагађам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Где ту неко има повијену руку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, ево кад смо већ овде да одмах расправимо то, да ли Ви знате ко је овај, ми видимо овде Вас?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не знам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И претпостављам да није спорно да сте Ви реците сами?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците сами?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јесте, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који са леве стране?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: До кожне јакне, овај први до овога са кожном јакном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, дакле трећи слева?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трећи слева, ко је ово други слева?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не знам, ја нисам ни запамтио, нисам ни проговорио са њима речи, не знам уопште ко су та двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате, добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Али ја мислим да има уписано у новинама негде њихова имена, па није проблем, било би чак уреду да се они позову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја се захваљујем режији, на овај начин смо извршили са сведоком и увид у овај видео материјал и чули смо сведока.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Овде се види, извињавам се, види се да немам повијену руку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не евидентно лева рука Ваша на коју Ви показујете као руку у коју сте рањени није завијена, добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је, тако је. Сведок је сада први пут на главном претресу овом рекао да му је Везмаровић рекао да је неко са црним шеширом малтретирао неког и да је неко неког водио на стрељање, тако нешто не стоји ни у једној јединој изјави од Везмаровића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је чињеница, не да причао о човеку са црним шеширом није нова и сведок је говорио и раније о томе, и говорио је о томе да су ти људу малтретирани заробљене и то је говорио. Дакле ни то није ново, оно што јесте ново, јесте заиста господине Васиљевићу то сам и ја регистровао, али сам заборавио да Вам предочим, да Ви у ранијим својим казивањима нисте говорили о томе да ти људи, да ти људи, да Вам је Везмаровић причао да ти људи одводе ове на стрељање?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То је прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То раније нисте говорили?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То је прича, значи шта прича капетан Јоца Везмаровићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је њему причао капетан Јоца?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, а не Везмаровић мени. Везмаровић препричава шта му је рекао кад је он питао шта је било са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него то препричавање и тако смо Вас схватили и раније да је Вама Везмаровић причао.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: На Војном суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свој део и да Вам прича оно што му је причао и капетан Јоца?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кажем ни тада, ни касније код истражног судије, ни на прошлом главном претресу нисте говорили да у склопу те приче коју Вам Везмаровић прича да му прича Јоца нисте говорили како му је Јоца рекао да те људе одводе и стрељају?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја мислим да то стоји у мојој изјави, првој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Првој изјави коју сам давао пред Војним судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ни пред Војним судом.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Чак ни код Везмаровића, ни код Јоце не стоји, код никог не стоји тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сигурно не. То сам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јоца како се презива.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не да их је тај у црном шеширу, него да су их територијалци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи Јоца је објаснио овоме да су их ови одвели на стрељање, капетан Јоца то прича Везмаровићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћу Вам ја то наћи и то сте Ви поновили у истражном поступку и касније.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да од њих зна једнога само карактеристично по црном шеширу, па ми је после показивана слика из неких новина тог човека у црном шеширу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везмаровић Драган, добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: И то је оно кад је он говорио да има списак тих људи који су одведени на стрељање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу Вам сад прочитати тај део, Ви сте при томе остали и касније, говорили сте о томе како је он одвео у Митровицу једну групу људи, да је извршена примопредаја, да их је на списку било 200.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: 204, а било их је 205.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 204 или 205, на списку 205, јер онај који је од заробљеника сачињавао списак није себе.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Није себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није себе уписао и тако даље. Казао ми је да он и сад има тај списак код себе кући. Када је пошао да ове заробљенике превезе у Сремску Митровицу, њега је на Овчари замењивао резервни официр који је имао чин капетана, био је у мешовитом артиљериском дивизиону 80. Крагујевачке бригаде, за њега ми је рекао да се зове Јоца који је сада власник

пицерије у главној улици у Крагујевцу, поред продавнице обуће «Пеко», ово истичем због тога што му не знам презиме ни адресу, Везмаровић ми је казао да се он из Сремске Митровице вратио истог дана у Негославце када му је при повратку саопштено како ми је објаснио од Каранфилова да не иде на Овчару јер тамо нема војска никакве више надлежности, те да је одлучено да територијалци из Вуковара преузму Овчару, испричао ми је да је од капетана Јоце када се са њим касније срео сазнао да су након његовог одласка за Сремску Митровицу, да су након, тако читам, у Овчару доведена група заробљеника из Вуковарске болнице и смештена у хангару на Овчари, те да их је он све пописао и да тај списак има наводно и сад код себе. Јоца му је још у том разговору казао да је одмах иза тога када је доведена та група заробљеника из Вуковарске болнице пристигло око 30 територијалаца којима је командовао неки Мирко, а за кога је чуо да га је ранио његов телохранитељ, са тим Мирком био је један високи човек са црним шеширом на глави којег је виђао на телевизији касније. Сви ти територијалци били су шарено одевени од цивилне одеће до шарених униформи, оних старих војничких униформи. Неки од њих су имали беле упртаче на себи, Јоца му је казао да не знам шта се касније догодило са тим који су доведени у хангар на Овчари, а које су преузели вуковарски територијалци. Додао је да му је Јоца казао док су војници ЈНА обезбеђивали заробљенике у хангару на Овчари, да су се они према тим заробљеницима коректно односили и са њима коректно поступали и да је изненађен када је касније чуо да су сви ти ликвидирани.

Дакле не само да нису тучени, него.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ту стоји да је касније сазнао да су ликвидирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него и да је изненађен када је касније чуо да су сви ти ликвидирани.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из оног што сте нам данас овде рекли, јутрос.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дало би се закључити да Вам Везмаровић прича како му је Јоца причао, јели, да су ти малтретирани, тукли и стрељали, да су они стрељали практично, ми смо схватили у његовом присуству, тако смо схватили ту Вашу презентацију.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не. Не, значи нису се хтели мешати у то јер су дошли територијалци, сад ако треба да појашњавам и они су преузели јурисдикцију над њима, значи то је суштина приче и не разликује се од тога што овај човек прича Везмаровић, јер `98. године кад ми причамо о томе, цела земља и цео свет зна да су они ликвидирани и не мора посебно да се наглашава шта се догодило. Дошли су територијалци, војска се повукла, касније је изненађен по његовој причи кад је сазнао да су ликвидирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја морам да Вам онда.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи он није сведок ликвидације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нити сам ја то тврдио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јутрос кад сте нам то причали схватили смо Вас, ево и Вујовић Вас је тако схватио, а заиста и ја да би из те приче проистекло да је Јоца био ту док су ови кренули да их стрељају?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни Ви то нисте схватили?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда је нека, онда је вероватно неки проблем у презентацији.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Једино да је он имао списак од тих људи и да су дошли територијалци који су према њима грубо поступали, а после га је изненадило када је сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е међутим ја морам и ово да Вам овде предочим, ми смо саслушавали и прошли пут и сада поново Везмаровића овде, он не говори овако како је Вама причао тада, знате. По овоме што нам Ви причате дало би се закључити како Вам је он говорио да уопште није тај други пут није ни отишао на Овчару јер је Каранфилов претходно већ рекао немате Ви шта тамо да идете, јел тако? Да му је при повратку саопштено како је објаснио од Каранфилова да не иде на Овчару јер тамо нема војска никакве више надлежности. Он нам је овде рекао да је он отишао на Овчару да је тамо био хаос, да је његов боравак на Овчари био неколико сати, да је покушавао да раздвоји територијалце, односно те људе који су, који нису из састава његове бригаде од ових заробљеника, да развуче неки канап. Кренуло се са неким пописом и да је онда у неко доба дошао Каранфилов и рекао му да покупи јединицу и да се врати, то нам он каже овде.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дозволите, ја нити сам рекао да је он, ја нисам дефинисао где се он срео са капетаном Јоцом и кад му је Јоца испричао ово што му је испричао. Ја сам вероватно рекао да кад се вратио из Сремске Митровице капетан Јоца му је рекао, ја нисам прецизирао и не знам да ли је он се са њим срео на Овчари или су се срели касније негде на другом месту, значи ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него кад кажете Каранфилов му је рекао да не иде на Овчару.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Он је мешао, на пример и Каранфилов, међутим ја тада нисам истрагу па да сада узимам изјаву од њега и да детаљишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јасно ми је, јасно ми је, него само.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Он је претпоставио да би то могао да буде Каранфилов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово схватите као подсећање. Не него ово схватите само као подсећање Каранфилов нам негира да је тако било шта било.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја не верујем уопште да је Каранфилов ишао, није Каранфилов био задужен за војну полицију, него Љубиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукашиновић?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Вукашиновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Наставите господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извадио сам неке контрадикторности у вези тога шта је сведок говорио али ћу само навести па ако је потребно могу и прочитати, односно можете их Ви предочити. Овако, сведок је рекао да му је Јован Дуловић рекао да није смео поменути Мирољуба Вујовића и друга имена која су били главни и одговорни за ликвидацију и да је том приликом Јован Дуловић рекао имам и ја главу, а Јован Дуловић је рекао да ме не зна и да никада није чуо за икаквог Мирољуба Вујовића и да је то казивање као и речи имам и ја главу, Александар Васиљевић измислио, односно како он каже то је Ацина импровизација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви сте данас заиста пропустили у том смислу да нам кажете.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: На улазим у мотиве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што није поменуо имена.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ма не, дозволите, он има имена која је споменуо ја ћу наћи чланак онај у другом листу где је то објавио. У првом чланку који је објавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није споменуо.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: У «Времену» није споменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, крвава прича.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: У другом чланку да ли је то хрватски часопис био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Он је споменуо имена и ту је сада прича, шта ће он да прича ја у то не улазим. Ја сам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли се само причало о томе зашто није споменуо имена, да ли се то?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То је његово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да ли сте вас двојица причали о томе?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам га питао, каже овај да неће да има проблема. Иначе он је један део мени причао и износио те податке, а касније је ја мислим у суженом облику тај део износио. По моме је докуменат његов радна бележница и он ту радну бележницу има. Неће бити да нема због тога јер ја нећу да улазим чиме могу да документујем шта је он мени прочитао. Значи он је мени читао из радне бележнице и он то има у радној бележници. Који су његови мотиви и зашто он то сада не износи, да ли сте виђали у радној бележници, значи не знам, али сам категоричан у овоме што кажем. Могу да наведем датум када је тај мој разговор био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, читао нам је овде из радне бележнице, али нисмо извршили увид у њу.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Е па сад, то је проблем што није остварен увид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи ја морам поновити, осим тога што је он рекао Јован Дуловић да је то Ацина импровизација, значи да човек воли

импровизовати, морам напоменути, овако сведок Александар Васиљевић на страни значи 26. јануар 2005. страна 6, то је ред 40, односно ниже то је 40 и једно 7, овако каже, добро да скратим каже да ли је интервијуе или писао чланак у коме је навео да су главни одговорни за те ликвидације били Станко Вујановић и ја мислим каже Мирољуб Вујовић, он каже тако, на то шта Јован Дуловић каже јануар, овај 01.10.2004. страна 17, ред 6, каже Ви га питате «да ли Вам што говори име Мирољуб Вујовић», он каже «не, не, то су ме и у истрази питали, Мирољуб Вујовић, не, знате то је било неугодно питати за име било кога, таква је ситуација била», каже то су ме већ питали у истрази «не, ништа ми та имена ова која ја сам тако некако напаберчио и чуо или нешто, али Мирољуб Вујовић не». Па онда каже у својој изјави на страни 50, исто 01.10. страна 50, ред 10, где га Станко Вујановић пита приликом писања крвава прича да ли га је Васиљевић питао, Аца Васиљевић његов пријатељ зашто није споменуо Мирољуба и Станка као главне актере догађаја на Овчари, па Дуловић одговара «то се не сећам да ли ми је спомињао».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви предочавате сад Дуловићево?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Дуловићево, нисмо га саслушали.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ма шта, ја не улазим у то шта је Дуловић говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не вреди то. Немојте него само оно остаје да слажем се да, али он говори, ево господине Вујовићу ако страна 6, 26. јануар 2005. године, «међутим касније је он у неком листу у Хрватској давао исте неке да ли интервијуе или писао чланак у коме је навео да су главни и одговорни за те ликвидације били Станко Вујановић, ја мислим Мирољуб Вујовић и нисам сигуран да ли је споменуо Ланчужанина», то су сведокове тврдње, Дуловића оставите по страни, то су сведокове тврдње, не видим да је он нешто данас друго рекао.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не него се говори да је Дуловић рекао да ме не позна, да никад није чуо за име Мирољуба Вујовића до први пут у истрази. Никад за мене није чуо, а он спомиње да је то и Дуловић изјављује у својој, у два наврата.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Није тачно шта говори то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте сагласни да прочитамо записнике о саслушању сведока Дуловић Јована, а не да га непосредно саслушавамо, онда можемо то причитати и коментарисати са сведоком.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро ништа, онда ћемо то у завршној речи. Добро, уреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, до тада не можемо овако да предочавамо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уреду, уреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него само везано за оне сведоке који су прошли кроз судницу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Али моћу у завршној речи јел тако, у случају да се не позове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у завршној речи може.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Онда је друго Драган Везмаровић који прича о неком Мирку ни једном једином није рекао, ни једном једином није рекао да је тај Мирко имао било какав завој, а давао је свој исказ 5 пута, док сведок Александар Васиљевић напомиње да је тај Мирко имао завој и да му је то рекао Везмаровић, па ако треба да се предочи или само примите као напомену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везмаровић заиста није помињао неки завој код тог Мирка.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Знате шта, шта су ти људи изјављивали после тога, кад дође овде, пред суд то је једна прича и психоза у којој знам да је била мука да он дође уопште као сведок, ја говорим шта је мени рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: И у тај сам део апсолутно сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја мислим да имам чак и записано овај део разговора који сам сачинио после тога и о томе сам обавестио и Управу безбедности и ја сам сигуран у то што сам рекао. Шта је ко касније од сведока Дуловић или било ко други ја у то не могу да улазим, ја остајем при овоме шта сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумем.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја ћу сада један рећи коментар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите само, бранилац Калањ, Ви колега мењате и кога Ви оно мењате? И Илију Радуловића, јел тако? Илију Радуловића? Да. Ковачевић, јел тако?

Констатује се да у 13,10 сати судницу напусти бранилац адв.Калањ, те ће га у даљем току претреса као браниоца оптужених Ланчужанина и Драговића, као и у замену за браниоца адв. Радуловића замењивати бранилац адв. Ковачевић Снежана, уз сагласност ових оптужених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако? Јесте.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја ћу изнети један коментар у вези сведоковог казивања код пријема Кадијевића, па ако он има нешто у вези тога да каже, нека каже. Рекао сам због чега сам скинуо завој када сам био на пријему код генерала Кадијевића, у тој тзв.сали за пролаз Савезног секретаријата за народну одбрану одакле и потиче слика која се налази у списима предмета, после пријема код генерала Кадијевића, у тој тзв.сали за пролаз Савезног секретаријата за народну одбрану ишло се у неку салу где је била прослава и тамо сам ја поново ставио завој јер ме рука када је спуштена болела, у тој сали је било лица у цивилу, а такође и ко зна колико официра који нису носили чинове, а исто тако и обичних војника који су се истакли у борбама или су били возачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви сад читате господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да посведочи, у вези сведока да му предочимо то каква је била, пошто он каже видео, није могао игде да ме види са завојем, о томе то читам и да дам Вама до знања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то што Ви сад читате?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то што Ви сад читате? Нисам схватио.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја Вам читам код пријема код генерала Кадијевића да нисам имао завој, да сам скинуо вани завој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, шта читате, своју одбрану?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, да сведок прокоментарише да ли је постојала нека сала где је био ручак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да су ти људи отишли после на пиће неко, да он уопште тамо није ни ишао.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А није ни ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао, то сте чули мало пре.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нисам чуо, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него шта је ово било што сте Ви сад читали, своју одбрану?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па не, него сам хтео да предочим да кажем да је била нека сала, па да сведок прокоментарише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте да читате своју одбрану, него кажете господине Васиљевићу ја јесам био тамо, али и то сте му рекли.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, уреду, уреду. Да ли сведок зна Ђорић Ивицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ђорић Ивицу?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: А знам Ђорић Ивицу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна када је он дошао у Вуковар и којој је јединици он припадао?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Који је његов посао био у Вуковару да ли зна?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам уопште, значи ја знам Ђорић Ивицу, сад је исто у активној служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми не знамо, ко је Ђорић Ивица, господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Он је орган безбедности из 80. моторизоване бригаде мислим. Да ли је он пребацивао новац из СДК? Одмах ћете добити укратко зашто је битно СДК везан са Овчаром, кратко питања кратка. Да ли је он пребацивао новац из СДК, да ли знате?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Шта да ли је пребацивао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пребацивао новац из СДК?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ђорић Ивица?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, ја колико знам по ономе што је мени Зјајо Мурис рекао то су радили активни полицајци из протитерористичке чете, а по овоме да је орган безбедности у 80.

моторизованој бригади био овај резервни официр, значи није могао да буде Ђорић ту.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна када је.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Он је касније можда био, у Вуковару је остала војна команда и тако даље, шта се повукло од јединице ја не знам, али ја знам Ђорића као активног официра безбедности и сад је на служби и Нишу пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна када је пребачен новац из СДК Вуковара за Србију? Да ли зна када је пребачен? Одмах следи везано за Овчару.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам кад је пребачен, знам када сам сазнао за новац.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, небитно. Сведок је на овом претресу рекао да је започео причу са Везмаровићем као у вези новца који је пребачен из СДК Вуковар па му је Везмаровић рекао да у вези тога ништа не зна јер је тај дан био на Овчари, то значи да Везмаровић тада када је причао са сведоком као знао да је 19.11. дан када се пребацивао новац из СДК у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он је то рекао везано за Зјају Муриса.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, данас, говорим то је данас рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за Зјају Муриса.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ма не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Рекао је, сад ћу наставити са Зјајом Мурисом, ово је рекао данас, зато сам данас то прибележио. Идемо даље, значи шта је ту битно. Новац је пребачен у периоду када сам се ја налазио други пут на ВМА, тј.у распону од 04. до 18.12.'91. године и то 2 пуна «пинц гауера» у којима се налазио новац везан у балама и то су ми причали мештани по повратку са ВМА и то је водио официр.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Ваше тврдње господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Ваше тврдње, ево сведок каже да не зна.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим Вас само да завршим, само да завршим, нисам завршио, прекинули сте ме. То је водио значи, то је пребацивао официр безбедности по имену Ђорић Ивица.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Како?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ђорић Ивица, значи тај новац је пребачен 15 до 29 дана после Овчаре и Гардијска бригада се повукла са вуковарског подручја и у Београду се налазла већ 10 до 24 дана када се пребацио новац из СДК, а сведок поред Везмаровића каже да је у вези његовог првог сазнања о Овчари које је добио од Зјаје Муриса изјавио овако, па ћу вам презентовати шта је рекао. Каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте господине Вујовићу, полако. Само полако, и шта је сад овде проблем?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Битно је да он каже, ја сам започео са Зјајом Мурисом разговор у вези СДК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И он је рекао, изненадио се, каже не ја сам каже, не у вези СДК, да ли је он био тамо, а Зјајо Мурис му рекао овако «не ја сам тај дан био на Овчари».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај разговор се обавља које године рекосмо?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Небитно када се обавља, `93.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: У јануару `93. године са Зјајом Мурисом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јануару `93. године се обавља тај разговор.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли разумете шта ја говорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он не зна, а сведок не зна, према његовим тврдњама, сведок не зна ни кад је била Овчара, ни кад је пребациван новац из СДК. Он не зна то.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па говори се да Зјајо Мурис уопште није био тамо кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма чујете господине Вујовићу, сведок нам преноси она сазнања до којих је дошао причајући са Зјајом Мурисом, са Везмаровићем, са овим, са оним и у чему је сад проблем?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Проблем је у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чему сад недоследност казивања сведока?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Недоследност у томе, Зјајо Мурис и да је причао са овим сведоком, а није сигурно причао у вези СДК било шта, Зјајо Мурис не може никако да зна ишта у вези СДК да постоји, а камоли новац, он каже тај дан ја сам био на Овчари кад се пребацивао новац, то је лаж, он уопште није 20 дана већ Гардијска бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, не може, слажем се, може тако бити. Могуће је да новац из СДК није пребациван истог дана кад се дешава Овчара.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ма не истог дана, месец дана скоро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем могуће, јер ја то не знам, нити ћу да истражујем кад је пребациван новац из СДК, нећемо да истражујемо у овој судници. Кажем могуће је, али чули смо сведока, сведок тврди ја немам појма о Овчари до тамо јануара док му Зјајо Мурис не прича о томе, не зна кад је била Овчара, не зна ни кад је новац, ево сад сте га питали, не зна ни кад је новац из СДК пребациван, па онда због чега недоследност сведока у смислу е немогуће је да је то било исти дан, није могао Зјајо Мурис то да прича јер те две ствари нису биле истог дана. Сведок то не зна јели било истог дана или није, бар према њему.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да би било јасније, ја би Вас молио ја ћу Вам прочитати, а Ви предочите сведоку у вези овог мог казивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Овако 26. јануар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ћете?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: 26. јануар 2005. године, страна 3, ред 35, то је пред крај тамо значи, где сведок каже овако, каже за Овчару сам сазнао први

пут у јануару '93. године код капетана Зјаје Муриса, па то је значи изјавио кад је први пут чуо за Овчару, онда на страни 4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Од реда 5, каже овако, то је 26. јануар, пошто сам знао један део око тога какав је новац узет и знам шта сам наредио, он је наредио пребацивање новца, а сад каже не зна.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, не знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је читам шта је сведок изјавио.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како са њим да се поступи, хтео сам да проверим да ли се поступило онако како сам наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И то је био повод да се сретнем са Зјајом Мурисом интересујући се колико је новца било и где и је то све, који су сефови обијани, он је рекао да тада није учествовао у томе јер је био на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па то је било месец дана после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему је проблем?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ма није месец дана после.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је наредио да се пребацује новац из СДК, сведок каже не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок то не тврди, то Ви изводите закључак да је он то наредио, сведок то не тврди, добро он каже а пошто сам знао један део око тога какав је новац узет и знам шта сам наредио, не шта сам наредио у смислу да сам наредио пребацивање, каже знам шта сам наредио, можемо да тражимо разјашњење шта је под тим мислио, какве, шта је то наредио, из овога се не може извучити закључак да је сведок наредио пребацивање новца.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јел могу да појасним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја мислим да сам то давао на претходном делу и то је стална кампања око новца. Највероватније, значи сигуран сам да је по завршеним дејствима у Вуковару кад је Шљиванчанин дошао код мене, а мислим да је повод био реаговање чете зашто није никакво признање добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте говорили.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Зјајо Мурис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зјајо Мурис? То је дешава крајем новембра?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Тада је он споменуо, дакле то је највероватније 27, 28. новембар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте крајем новембра? Добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, крај новембра рекао да они имају ратни плен, обили су касе, да ли поште, СДК, банке и да тај новац држе горе у бригади у бункеру. У војсци кад се каже бункер у миру мисли се на ратну собу која је посебно обезбеђена технички, физички итд. Ја сам мислио

да је то новац у, да је тај новац смештен ратну собу. Пошто је он рекао да је то ратни плен, ја сам реко да не може тај новац да буде ратни плен бригаде. Тај новац вероватно ће требати за обнову Вуковара немојте да га дирате. Ја ћу отићи код генерала Кадијевића и питати шта да се ради са тим новцем и ја сам отишао код генерала Кадијевића. Он ми је рекао шта предлагеш. Ја сам рекао предлагем да се тај новац стави у неку банку да се орачи да не би био и злоупотребљен али и да му се сачуна вредност. Кад се смиси стање у Вуковару и крене та обнова тај новац треба да служи за то. Он каже ја се слажем са тиме, питај и Слободана шта он мисли о томе, мислећи на Милошевића. Ја сам рекао друже генерале ја са Милошевићем никада нисам контактирао. У реду. Назови Соколовића па нека га он пита. Кад сам излазио из зграде ССНО на семафору сам био, јер ја сам био у другој згради на другој страни улице, на семафору сам срео Јоцић Часлава једног од министара у тој привременој влади и тада сам му рекао да сам био код генерала Кадијевића, да у гардијској бригади је новац који је изузет, који је војна полиција изузела и чува горе у бригади и рекао сам му ако хоћете да се вама новац сада одмах преда, он је рекао не ако хоћеш једино да се поубијамо међусобно око тога. То вам је добро решење стави у банку. Назвао сам Зорана Соколовића, Зоран је мене сутрадан обавестио да се Милошевић слаже да се то стави како је предложено, значи на неки текући рачун и да се сачува за Вуковар. Ја сам то наредио свом материјално финансијском органу сада пуковнику који је преминуо Ерак Илији и он је сведочио када сам ја био у процедури, наредио да формира комисију и да се тај новац комисијски преда у надлежну банку и ја сам тај део наредио. Кад сам изашао из притвора пошто је вођена та кампања као и сада малтене ја сам те паре негде склонио. Онда сам питао Зјају Муриса, објаснио сам зашто сам могао једино њега да питам, а '97. године кад сам био у прилици да питам Шљиванчанина, Шљиванчанин је рекао држ не дај ја ћу сад да одем у касу, све је урађено како сте рекли, новац предат у СДК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Признанице итд.?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Према томе, немојте више да питате мене око новца него питајте тадашње органе из Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта смо сад господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Небитан је ту новац СДК него је битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта добијамо? Ја сам намерно пустио ову причу. Господине Васиљевићу мене не занима новац из СДК, али Ви толико на томе инсистирате да нам новци из СДК, стичем утисак да желите да на том неком сегменту порушите кредибилитет овог сведока?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који нема никаквих непосредних сазнања него само прича туђе приче.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У вези овог СДК рекао сам да је то дванаести месец. Завршићу с овим кратким коментаром шта сам мислио с тим СДК што ће укупно трајати 20 секунди и завршавам у вези СДК и овог једног дела чиме се руши кредибилитет овога сведока. То значи да сведок измишља и ко зна да

ли је сведок уопште и причао са Зјајом Мурисом, али у сваком случају ово је доказ да повод за разговор није био СДК и ово је доказ да се сведок итекако интересовао ко колико зна о Овчари како би видео да ли има елемената који ће га открити као наредбодавца овог кривичног дела а уједно и да види ко колико зна како би могао направити сценарио који ће процес одвести у супротном тј. у погрешном смеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево из ове примедбе господине Васиљевићу, чули сте у ствари тврдње опт. Вујовића који нам је износио не само у овом поновљеном поступку и на оном ранијем који упорно тврди генерал Васиљевић зна ко је наредио Овчару, генерал Васиљевић зна ко је урадио Овчару итд., то нисам ја, то нисмо ми, питајте генерала Васиљевића.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја њега разумем што он тако прича. Ја остајем категорички, имам аргументе око свега овога шта сам говорио и око разговора са Везмаровићем и око разговора са Дуловићем и око разговора са Зјајом и око разговора са Борисављевићем. Значи, није моје сећање толико дубоко да ја памтим шта је било пре 12, 13, 15 године. Ја имам неке ствари које сам бележио одмах иза тога рачунајујћи да могу нешто и да заборавим. Према томе, апсолутно сам сигуран у ово што говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само ћу рећи да за сведока сам први пут чуо као име Александар Васиљевић и уопште за ту његову функцију 2003. године када је давао изјаву или 2002. када је давао изјаву код Милошевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Вујановић Станко?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Дobar дан. Господине председниче, ја само кратко око овог СДК јер мени се овде намеће, можда и мој ето алиби који никада нисам ја ни тражио. Мени је лично битно када се десила та СДК? Е сад кад причамо о СДК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо расправљати више господине Вујановићу о СДК.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине председниче, ја спомињем то само као свој алиби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав алибит?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сад ћу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате алиби. Ви сте рекли да сте били на Овчари тог дана кад су заробљеници из вуковарске болнице тамо, Ви сте рекли да сте били тамо.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: До колико сати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Епа сад до колико сати.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја сам рекао докле сам био, а сведоци сарадници ми трпају ту да сам био до краја. Према томе, само ми дозволите мало око ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте ако мислите да ће то помоћи Вашој одбрани у смислу да сте Ви били тамо неко кратко време и после тога отишли у

вуковарску СДК да помажете изношење новца? Ако је то тако онда ћемо да расправљамо кад је то било.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не причам о новцу, не причам о нестанку нити спомињем Васиљевића нити ништа. То ми се наметнуло само, ево кроз ову причу ми се само од себе наметнуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте реците?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево гледајте. Ако Мурис прича господину Васиљевићу да је у време догађаја на Овчари био у вези СДК, није био на Овчари, па ја сам тај дан био пред СДК, први дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који дан? Кад кажете ја сам тај дан, који дан?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Само мало. Ако се овде тврди да је Овчара се десила 20-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте датуме, не морате датуме него само кажите да ли мислите кад кажете тај дан да ли мислите тај дан када се десило ово на Овчари или тај дан то кад сам ја био на Овчари па тамо био онај како се зове, господине Вујановићу помозите ми, па му Ви бацили испретучен, видели га претученог па му бацили паклу цигарета, Борислав Јањић?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, Боро Јањић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боро Јањић? Да ли говоримо о том дану? Кад кажете тај дан јел то тај дан?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Гледајте, ја не могу сад да тврдим, ја се сад везујем за причу од Зјаје Муриса, али ја знам тачно шта је било пред СДК и ко је мени забранио да уђем у СДК и с ким сам се посвађао због једног бунта пара што сам узео себи у комбинезон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је то тај дан? Да ли је то тај дан када сте бацили Бори Јањићу паклу цигарета у хангару на Овчари?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ајте рецимо да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, ја хоћу Вашу тврдњу господине Вујановићу да би имало смисла уопште истраживање и расправа о СДК итд., о алибију, о?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, Ви мени не дате па не дате. Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма дам, дозвољавам само дајте да будемо прецизни.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Председниче, нисам ни почео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше тврдње морају бити прецизне господине Вујановићу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ваше тврдње морају бити прецизне.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја не чујем стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, Ваше тврдње морају бити прецизне, одређене да бисмо могли да о њима расправљамо. Разумете?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па ја покушавам то некако да дођем до тога, а Ви ме прекинете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево нећу Вас прекидати донекле.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Зјајо Мурис није био тај дан када су се паре износиле из СДК у касарну. Тамо је био Ивица Ђорић. То је могуће да се десило тај дан када је била и Овчара, то не могу да тврдим, стварно не могу да

тврдим, али сада по овом причи пошто Зјајо Мурис прича да је СДК била и када је и Овчара онда сам ја господине председниче био у поподневним часовима, то је било предвече пред СДК у Вуковару у центру града и ово што сведоци сарадници причају то нема никакве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, то неће имати везе ако Ви, мислим ако Ви кажете одређено новац из СДК је пребачен у вуковарску касарну тог дана када се тврди да је била Овчара. Ви сами кажете да то није тако, а ево чусте господина Вујовића, господин Вујовић каже то је било много касније. Невезано за то, ни Ви сами нисте одређени у тој тврдњи.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, Вујовић је говорио сасвим нешто друго о пребацивању пара из касарне у Београд, а исто тако сам знао ја сам био члан Извршног савета у Вуковару кад су те паре враћене у много, много мањој вредности. Знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не интересује ме то.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро онда поткрепите онда његову причу да није уопште у праву али добро небитно је. Ивица Ђорић, позвају га као сведока, Ивицу Ђорића ћу позвати као сведока зато сам хтео да питам где Ивица Ђорић сада ради и где се може наћи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је пуковник активни, још увек у Нишу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Где у Нишу, да ли тачно знате?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: У Нишу значи у Центру војне безбедности и Безбедносно информативне агенције, начелник Центра безбедносно информативне агенције у Нишу – ВБА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ВБА не БИА. Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли можемо од сведока видети те белешке или да нам достави накнадно или што он има белешке у вези датума, у вези догађаја некаквих?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ако је нешто спорно ја могу да то сада вадим али ја нисам водио записнике па сада да дајем. То су моји интерни делови из којих се ја подсећам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па не можете се онда позивати Ви на ту белешку.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не позивам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас оптужени да ли имате сачувано данас или евентуално уколико би то суд тражио да ли бисте то суду дали на увид?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па има део који је предаван и Хагу и тако, копирано има тамо. Ја се не позивам преваходно на те белешке да ми она треба као доказ. Ја тврдим да ово што говорим, значи да сам то и бележио, да сам имао прилике у претходних шест-седам година да то прелиставам јер сам морао да идем у Хаг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита Вујановић, дакле, имате их и у склопу тог питања да ли бисте дозволили да суд изврши увид у те Ваше белешке?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Немам их сада за увид више јер сам то све ликвидирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте све ликвидирали?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али како су онда у Хагу?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: У Хагу, ја сам рекао, био 2001. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, тада сте их имали?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Што сам имао нешто њима дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У међувремену сте уништили то? У реду.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи, у Хагу постоје копије?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже део тога.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Шта је Вама спорно од овога што ја говорим?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како не би било спорно, Ви сте саставили једну причу да оперете љагу са себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу ограничите се на питања. Примедбе на казивање сведока на крају. Кажете суде, часни суде, не морате да кажете часни али реците суде немојте веровати овом сведоку из тих и тих разлога а до тада поставите сведоку питање па да сведока отпустимо.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сведок зна до када, временски да определи, до када је Љубиша Петковић са екипом био у Шиду?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, не могу да тврдим до када.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не знате до када је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да определи.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не могу да се сетим.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли знате отприлике?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па ја ценим да је одмах ту у децембру да се можда вратио назад у Београд, то би морао знати генерал Бабић или неко други.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Дајте само мало гласније молим Вас, не чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, цени да би то могло бити у децембру негде да су се вратили за Београд.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је Неђи Бошковићу, начелнику Управе безбедности '93. давао било какву изјаву у вези Овчаре? Да ли је позван од стране Неђе?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакву?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Он је подносио кривичну пријаву против мене за друге ствари, а да сам имао кривицу за Овчару он би то искористио и поднео пријаву. Значи, не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи није вођен никакав разговор?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не. Са њим нисам уопште контактирао од када сам скинут са дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли Вам је познато да ли је постојала Територијална одбрана Оперативне групе југ што је обједињавала ајде све штабове рецимо територијалаца на том терену?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам дао тумачење око Територијалне одбране. Значи, дао сам већ тумачење око тога како је била организована Територијална одбрана. Територијална одбрана није могла да буде у оквиру Оперативне групе Југ, него постоји командант Територијалне одбране и то је био генерал из Новог Сада којег сам споменуо, а постојала је Територијална одбрана САО на терену која се организовала како је ко стигао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А ко је био командант Територијалне одбране на сектору југ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нема, не постоји, онда нема ни команданта. Знамо ми зашто Ви то питате не морате објашњавати. У реду је. Ајте даље? Јер Душан Јакшић, јел тако, јер Душан Јакшић прича како је био командант неке ТО Југа?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А Радован Стојчић Баца је био северне групе, па да чујем коментар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Баца је био северне?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, мој је само коментар који је апсолутно тачан. Значи, Стојчић Баца је био, ја бих рекао, врховни командант свих тих састава ван ЈНА који су били на том терену. Према томе, није он бивао командант неке групе тамо и са неким Јакшићем, овај Панда. Он је био изнад свих, а зна се ко је био изнад њега.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи, он је имао неке ингеренције над ТО?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па Ви то боље знате од мене, Ви сте били на терену.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја знам шта ја знам, питам тебе?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, не знам ја. И ја теби значи кажем не знам. Ја знам коју је функцију имао. Да је био задужен за организовање одбране Срба на тој територији и оперативно је био на терену и руководио са тиме и појављивао се на састанку код генерала Животе Панића када је Живота Панић мог органа безбедности удаљавао са тог састанка.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је 19-ог навече био са господином Тумановим, са Шљиванчанином у контакту са Марином Видићем Билијем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то. Описао је то да га је видео у другој просторији. Да ли сте Ви обављали какав разговор са Маином Видићем и тим другим који су били у тој просторији?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја мислим да су још двојица били, они су тамбурали нешто на тамбури и сада су хтели да ми покажу. Ја сам питао зашто није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то сте рекли, него само је питање Вујановића да ли сте Ви са њима разговарали што?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смо и схватили.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Шта имам ја са њима да разговарам. Наредио сам да се пребаце у Митровицу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте 20-ог новембра дали било какав задатак господину Каранфилову да оде у штаб код Јастреба и да покупи неки материјал који може да послужи као доказ и шта ја знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тако што?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Мени Каранфилов није био потчињен, могуће је да сам сугерисао Шљиванчанину да треба да прегледају те просторије и да пронађу документацију ако то већ нису урадили. Значи, дозвољава могућност али нисам сигуран да ли је Каранфилов.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је то било 20-ог?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам датум. Могуће да је и 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добри, али Ви 20-ог нисте у Вуковару?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не, ја сам у Београду, рекао сам. Телефонем су комуницирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, том врстом комуникације? Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Кога оперативци, безбедњаци обавештавају о безбедности на терену неког од претпостављених у Оперативној групи југ, а кога обавештавају док се није формирала Оперативна група југ? Значи, говорим о оперативцима на терену из гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад је мало уопштено питање.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ништа се није променило. Та Оперативна група југ, командант гардијске бригаде у чијем саставу су органи безбедности Шљиванчанин, Каранфилов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каран итд.?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: И тако даље. Они су били у гардијској бригади, одговарају генералу тада пуковнику Мркшићу. Сада је формирана оперативна група и командат Оперативне групе југ је Мркшић, они су опет њему потчињени, ништа се ту није изменило у овом ланцу о којем сам ја говорио.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи, не иду информације ни према секретаријату за народну одбрану ни првој армији ни овима у Карађорђевоу, ни овима у Шиду, значи Ви то негирате да је то тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није то рекао. Сведок је рекао ништа се није променило у односу на оно док је то била само гардијска бригада. А друго је питање и онда би оно подразумевало а како то иду информације док је тамо гардијска бригада па да видимо у склопу тога да ли оперативци безбедности и извештавају – команданта само или имају и друге линије извештавања типа Шид, типа Карађорђево, типа Прва војна област, типа ССНО и тако?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па нема ништа. Ја сам објаснио тај сиситем како извештавају. Значи, немам шта да додам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Немам шта господине председниче више. Убеђен сам да Александар Васиљевић сву ову причу је измислио, слагао како би опрао себе а делимично мало и војску, поткачио највише нас територијалце и направио је дил са Хашким Трибуналом да не буде затворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је примедба на казивање сведока.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да нисте у тој ситуацију ја бих вам сада поднео тужбу за клевете.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Поднеси шта хоћеш.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, то бих урадио да нисте у овој позицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Васиљевићу, оно што сам ја хтео да Вас питам још јесте схватио сам да сте Ви пратили ток овог суђења утолико што сте читали нека документа преко интернета, јел тако?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Читао сам из Фонда за хуманитарно право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фонда за хуманитарно право и тако даље?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли сте имали прилику да сазнате ко су код нас, ко су у овом поступку бар сведоци сарадници?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате имена?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли прочитали та имена из штампе, не верујем да нисте, објављивали су иако је тајно, објављивали су?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја мислим да је спомињан неки «Шљука» по надимку. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада са тим «Шљуком» разговарали?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не. Не знам ни ко је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Шошић? Оптужени Шошић, па Вујо Златар, јел тако?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Добар дан. Господине председавајући, имам једно питање за сведока. Које године је он то са Дуловићем видео ту бележницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то. Рекао је то је било у '95. години.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: '95. године негде у новембру месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У новембру? Да.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Да ли је прочитао то што је у тој бележници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас оптужени да ли сте Ви читали Дуловићеву бележницу или Вам је он читао из бележнице?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Читао сам шта је он читао у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смо Вас и схватили господине Шошићу, не да је он читао лично него је Дуловић причао и читао из тога.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Знао како изгледа бележница јер сам је видео.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Од када се дружи са Кустурицом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: С овим Кустурицом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Кустурицом?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим Кустурицом?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Па овај режисер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли да формално одбијен то питање или да пређете Ви одмах на следеће?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Не, па видим да је рођен за режисера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се питање.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Онда ја сад молим још нешто. Ви сте прошли пут рекли Дуловићу да ће он то да донесе то у вези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте отом-потом немојте сведока да замарамо са тим, отом-потом.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Ја сад тражим да се то да на увид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоку, овде сведоку? Па знате да то нисмо прибавили, човек неће то да преда, то је његово приватно и не можемо га натерати. Но добро, можемо о томе расправљати. Оптужени Златар?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан. Ја бих опет само око пропусница. Сведок каже данас да је он формирао контролне прописне пунктове спољни део, то сведок данас каже 02.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредио да се формирају тамо према.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Наредио да се фомирају, да. Да ли он сматра Шид спољним делом, спољним пунктом тамо пункт код ове пијаце њихове у Шиду, јели то за Вас спољни пункт?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам што је значајно, није у Шиду формиран пункт.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Мени је значајно, Шид је био унутар те територији. Формиран је пункт био у Кузмину према Босни овај доле и био је овај у Батровцима ауто путем, значи то су два кључна дела која су из Босне прелазили који су пљачкали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, али овамо унутра по дубини територије тамо Славонија? Ви сте рекли да је свака јединица имала?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Свака јединица, ту је била, конкретно у Шиду је била команда.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Добро свака јединица, то сви разумемо, али Ви кажете да сте формирали пунктове да се спречи пљачка. Да ли то значи да је овима из Србије дозвољена пљачка а овима из Босне није? Ако се формира на Батровцима а не формира се у Шиду где је завршна зона борбених дејстава, ту почиње рат од Шида па надаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али каже да су били пунктови и даље по дубини, свака јединица је практично имала контролни пункт, па је практично то значило по мени да је све покривено.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Председниче већа, Шид је граница и у оно време била и сад и увек је била. Значи, на Шиду је морала ако хоћемо да спречими пљачку. У Шиду се поставља пункт, не поставља се у Батровцима што је логично.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То је сада питање ја бих рекао за Бацу, он је формирао пунктове. Ја тај део који сам ангажовао војну полицију

то је једним делом то спречила изношење и извлачење аутопутем према Београду и рекао сам да сам наишао на гомилу опљачканих ствари и према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То разумем.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Где су све пунктови били то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Васиљевићу, ја то разумем да сте Ви то са тих мотива, али се мени наметнуло ја сам Вас то питао, мени се наметнуло, ако сте на некој територији која је практично ограничена, ограничена не знам на подручје те Славоније, изводе ратне операције, изводи се ратна операција та у Вуковару. Онако као лаику ми се намеће нека контрола те ратне територије, те ратне злоне да не може тек тако тамо да се уђе или из тог подручја да се изађе, а да се не контролише ко су ти људи јер могу бити непријатељски војници који покушавају да се убаце унутар те зоне и придруже својим снагама, разумете. Због тога Вас питам да ли је те врсте контроле, контролнопропусних станица провера била организована од стране војних власти команданта.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Наилазио сам на те пунктове које су организовале јединице, конкретно у Товарнику па је тако било касније кад сам био доле око Чапљине где прво пуцају па после заустављају. Значи, то је свака јединица свој реон на неки начин обезбеђивала, а да ли је то сада Шид главно место пљачке, ја у тај део не улазим и ко је пљачкао из Шида, значи то није тема овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не пљачка.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја говорим да сам ја први иницирао постављање тих пунктова када сам видео шта се ради по двориштима кућа где сам пролазио и одатле тај систем на неки начин је заживео, али Аркан је опет имао своје пунктове којима је пролазио према Београду. Нисмо ми покривали сваки пункт нити сам ја био за тај део задужен. Ја сам иницирао то и наредио полицији из Београда да изађе и постави тај пункт и иза тога смо послали распис органима безбедности да учврсте ту контролу територије где прелазе људи из Босне и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава по Вама?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Рекао сам да сам био 28. октобра у Шиду око Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због Ловаса, крајем октобра? Не сад превазилазимо она ограничења која сам наметнуо на неки начин и Вама али морам јер ми се намеће, чули смо рецимо Дуловића у оном прошлом суђењу, па мислим и у предмету Радака да смо саслушавали неког новинара, да су у Београду узимали пропустнице да би дошли тамо, ево као новинари, извештачи да би дошли на подручје Вуковара у зони пропустнице од.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Са новинарима је било другачије, они су морали да оду у јединицу па је њих прихватала Служба за информисање из ССНО, па су добијали акредитацију, па их је неко тамо водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пропустнице, акредитације?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Мени је био проблем што сам видео шта се ради по двориштима, утоваре намештај, кољу свиње и тако даље.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Да покушамо овако – Шљиво је био у гардијској његов орган безбедности, крагујевачка је имала орган безбедности. Ко је био орган безбедности у Шиду? Да ли му је то познато? Орган безбедности, која војна полиција у Шиду је била у то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то да је Петковић.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: У Шиду је била команда Прве гардијске дивизије, не гардијске бригаде.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Име човека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гардијске дивизије?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Гардијске дивизије. Командант те гардијске дивизије је био генерал Делић Мићо, а начелник безбедности у гардијској дивизији ту у Шиду, значи био је тада мајор Јовановић и он је имао свој одсек безбедности. Та гардијска дивизија имала је своју чету војне полиције. Чета војне полиције мени се чини да је била смештена у школи у Шиду или негде у том реону, јер сам био код њих и контактирао.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли Вам је познато шта је у ловачком дому било?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: У ловачком дому шта је било војна полиција, да ли Вам је познато ко је тамо био?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не знам. Не могу ја сад да знам детаље где је сваки војник био.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Још само једно питање. Да ли Вам је познат Марко Копчалић?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не. Не могу да се сетим.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Добро, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још има питања за сведока? Не?

Даљих питања сведоку нема.

Имате ли још нешто да нам кажете?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па немам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок нема ништа више да изјави.

Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове доласка не тражи.

Господине Васиљевићу, хвала што сте се одазвали овом позиву суда, надам се да их неће бити више. До виђења.

Пре него што објавим да смо за данас завршили, само да вас обавестим да смо од Хашког Трибунала затражили записнике о саслушању, наравно у својству сведока, јер они се саслушавају као сведоци, записник о саслушању Шљиванчанина и Радића. Они су сведочили у своју корист у свом предмету. Они су одбили да сведоче у нашем предмету. Ми по закону о сарадњи и тако даље, имамо могућност да затражимо да прибавимо неке доказе од Хашког Трибунала. То јесте доказ у том суду и ми смо затражили то као доказ. Шта смо добили? Добили смо на четири ЦД-а њихова сведочења која нису комплетна. Доставили су нам само оне делове који су били на седницама отворених за јавност, а они делови где су седнице биле под искључењем јавности то нам наравно нису доставили. Те ЦД-ове имамо, ко жели нек се јави Снежи да то умножимо и да то можете преузети, погледати и тако даље. Временски да се скину транскрипти са тога је врло компликовано овако на директно, тако нам кажу ови из технике, јако, јако компликовано, морало би нешто да се конвертује у неки подобнији облик и онда би то потрајало и потрајало јер то су стотине и стотине ако не и хиљаде страна, тако да само кажем ко жели од пуномоћника оштећених адвоката да то преузме. Видим господин Вујовић се јавља исту у вези овога или? Нешто друго? Добро. И ја сам мислио да Вас позовем да нешто друго расправимо. Значи, јавите се Снежи ко жели то да добије, да прво прикупимо колико нам тога треба па да дамо овим људима из технике и у току ове седмице да се то уради да се нареже тако да можете преузети.

Изволите господине Вујовићу? Ајте прво Ви па ћу онда ја.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих кратко само у вези мог захтева што сам писао у вези увида у списе, добио сам то, међутим нисам стигао зато што један део није евидентиран, највероватније ће то касније провести кроз спис, па ме то задржало, па да ли бих могао добити два дана? Има један део неки тамо војне безбедности, није ништа битно, али то ме задржало. У једном регистратору има што није разврстано али небитно, то ме задржало, па да ли бих могао добити још дваја дана увид у списе? Ако може после претреса или кад завршимо претресе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После претреса јер не можемо друкчије.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Није проблем, то је један регистратор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, каже задржало га је ово, па није проблем никакв. После претреса следеће седмице па није проблем.

Господине Вујовићу, Ви сте тражили да некако прибавимо податке за Гунчевић Дамира, јел тако и за Бијелић Тању?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Дамира смо добили неке податке од Министарства правде Републике Хрватске и адресу и тако даље, али под именом Бијелић Тање има јако, јако пуно особа. Потребно је дати неке ближе податке о тој

особи да би могли они уопште да прибаве – име оца, дан, месец и година рођења, нека адреса макар и ранија и тако даље.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Моја супруга је ту па нека адвокат поприча. Углавном она је у задње време радила у Сомбору, да ли тамо негде као физијатар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја мислим у Сомбору да ми је супруга рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сомбору? Ми тражимо од Републике Хрватске податке.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, прешла је, она је Српкиња, али је била у болници остала затворена. Она је са мојом женом радила на физијатрији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево то су сад нови подаци, ми тражимо од Министарства правде Републике Хрватске.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, она је Српкиња али је читаво време била у болници у Вуковару. О томе се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али у сваком случају неће бити на одмет да Ваш бранилац нам каже које ближе податке па да бисмо могли да потражимо сад преко наших органа.

Након тога председник већа издаје

НАРЕДБУ

Главни претрес се прекида.

Наставиће се:

- 04.09.2007. године са почетком у 9,30 сати.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА